

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 030/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 030/02	Věc C-673/13 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 23. listopadu 2016 – Evropská komise v. Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) „Kasační opravný prostředek – Přístup k dokumentům orgánů – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Životní prostředí – Aarhuská úmluva – Nařízení (ES) č. 1367/2006 – Článek 6 odst. 1 – Riziko porušení ochrany obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby – Pojem ‚informace týkající se emisí do životního prostředí‘ – Dokumenty týkající se řízení o povolení účinné látky obsažené v přípravcích na ochranu rostlin – Účinná látka glyfosát“	2
---------------	---	---

2017/C 030/03	Věc C-442/14: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 23. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemsko) – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting v. College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden „Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Aarhuská úmluva – Směrnice 2003/4/ES – Článek 4 odst. 2 – Přístup veřejnosti k informacím – Pojem ‚informace o emisích do životního prostředí‘ – Směrnice 91/414/EHS – Směrnice 98/8/ES – Nařízení (ES) č. 1107/2009 – Uvádění přípravků na ochranu rostlin a biocidních přípravků na trh – Důvěrnost – Ochrana obchodních a průmyslových zájmů“	3
---------------	---	---

2017/C 030/04	Věc C-461/14: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. listopadu 2016 – Evropská komise v. Španělské království „Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2009/147/ES — Ochrana volně žijících ptáků — Zvláště chráněné oblasti — Směrnice 85/337/EHS — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Směrnice 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť“	4
2017/C 030/05	Věc C-464/14: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Tributário de Lisboa – Portugalsko) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA v. Fazenda Pública „Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb kapitálu — Články 63 až 65 SFEU — Dohoda zakládající přidružení mezi ES a Tuniskem — Články 31, 34 a 89 — Dohoda zakládající přidružení mezi ES a Libanonem — Články 31, 33 a 85 — Daň z příjmu právnických osob — Dividendy, které byly vyplaceny společností se sídlem v členském státě, v němž má sídlo společnost, která je příjemcem — Dividendy, které byly vyplaceny společností se sídlem ve třetím státě, který je stranou dohody o přidružení — Rozdílné zacházení — Omezení — Odůvodnění — Účinnost daňového dohledu — Možnost dovolat se článku 64 SFEU při existenci dohody zakládající přidružení mezi ES a Tuniskem a dohody zakládající přidružení mezi ES a Libanonem“	5
2017/C 030/06	Věc C-177/15: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Nelsons GmbH v. Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd „Řízení o předběžné otázce — Informování a ochrana spotřebitelů — Nařízení (ES) č. 1924/2006 — Výživová a zdravotní tvrzení při označování potravin — Přechodná opatření — Článek 28 odst. 2 — Produkty označené ochrannou známkou nebo obchodní značkou existující před 1. lednem 2005 — Přípravky ‚Bachovy květové esence‘ — Ochranná známka Evropské unie RESCUE — Produkty uváděné na trh jako léčivé přípravky před 1. lednem 2005 a po tomto datu jako potraviny“	7
2017/C 030/07	Věc C-314/15: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 23. listopadu 2016 – Evropská komise v. Francouzská republika „Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/271/EHS — Čištění městských odpadních vod — Článek 4 odst. 1 a 3 — Sekundární či rovnocenné čištění“	8
2017/C 030/08	Věc C-395/15: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 1. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona, Španělsko) – Mohamed Daouidi v. Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Články 1 až 3 — Zákaz diskriminace z důvodu zdravotního postižení — Existence ‚zdravotního postižení‘ — Pojem ‚dlouhodobé fyzické, duševní, mentální nebo smyslové postižení‘ — Listina základních práv Evropské unie — Články 3, 15, 21, 30, 31, 34 a 35 — Propuštění pracovníka ve stavu dočasné pracovní neschopnosti – na neurčitou dobu – ve smyslu vnitrostátního práva“	9
2017/C 030/09	Spojené věci C-408/15 P a C-409/15 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 24. listopadu 2016 – Ackermann Saatucht GmbH & Co.KG a další (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV a další (C-409/15 P) v. Evropský parlament, Rada Evropské unie „Kasační opravný prostředek — Žaloba na neplatnost — Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU — Právo podat žalobu — Aktivní legitimace — Akt, který se osobně dotýká fyzických nebo právnických osob z důvodu z důvodu ‚určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní‘ — Nařízení (EU) č. 511/2014 — Opatření pro dodržování pravidel, která vyplývají z Nagojského protokolu o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném sdílení přínosů plynoucích z jejich využívání, ze strany uživatelů v Unii — Nařízení (ES) č. 2100/94 — Omezení účinků odrůdových práv Společenství — Výjimka pro šlechtitele“	10
2017/C 030/10	Věc C-443/15: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 24. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce The Labour Court – Irsko) – David L. Parris v. Trinity College Dublin a další „Řízení o předběžné otázce — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Směrnice 2000/78 — Článek 2 — Zákaz diskriminace na základě sexuální orientace a věku — Vnitrostátní důchodový systém — Vyplácení pozůstalostní dávky registrovanému partnerovi — Podmínka — Uzavření partnerství před dosažením šedesáti let věku účastníka uvedeného systému — Registrované partnerství — Nemožnost uzavření v dotýcném členském státě před rokem 2010 — Prokázaný trvalý vztah — Článek 6 odst. 2 — Odůvodnění nerovného zacházení na základě věku“	11

2017/C 030/11	Věc C-454/15: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hessisches Landesarbeitsgericht – Německo) – Jürgen Webb-Samann v. Christopher Seagon (jako insolvenční správce majetku společnosti Baumarkt Praktiker DIY GmbH) „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2008/94/ES — Článek 8 — Ochrana zaměstnanců v případě platební neschopnosti jejich zaměstnavatele — Ustanovení o sociálním zabezpečení — Působnost — Opatření nezbytná k ochraně nabytých nebo nabývaných práv zaměstnanců v rámci doplňkového důchodového systému — Povinnost stanovit právo na vyloučení nezaplacených důchodových příspěvků z majtkové podstaty v insolvenčním řízení — Neexistence“ .	12
2017/C 030/12	Věc C-486/15 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 30. listopadu 2016 – Evropská komise v. Francouzská republika, Orange, Spolková republika Německo „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Finanční opatření ve prospěch France Télécom — Návrh akcionářské půjčky — Veřejná prohlášení představitelů francouzského státu — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za neslučitelnou se společným trhem — Pojem ‚podpora‘ — Pojem ‚hospodářská výhoda‘ — Kritérium omezitelného soukromého investora — Povinnost Tribunálu uvést odůvodnění — Meze soudního přezkumu — Zkreslení sporného rozhodnutí“	12
2017/C 030/13	Věc C-642/15 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 1. prosince 2016 – Toni Klement v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Bullerjan GmbH „Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Ochranná známka Evropské unie — Trojrozměrná ochranná známka ve tvaru trouby — Článek 51 odst. 1 písm. a) — Návrh na zrušení ochranné známky Evropské unie — Článek 15 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) — Skutečné užívání ochranné známky — Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti“	13
2017/C 030/14	Věc C-645/15: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 24. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Německo) – Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde v. Freistaat Bayern „Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Směrnice 2011/92/EU — Záměr podléhající posouzení — Bod 7 přílohy I — Evropská dohoda o hlavních silnicích s mezinárodním provozem (AGR) — Rozšíření čtyřproudé silnice v délce kratší než 10 km“	13
2017/C 030/15	Věc C-662/15: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 24. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf – Německo) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG v. BIOS Medical Services GmbH, dříve BIOS Naturprodukte GmbH „Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Směrnice 93/42/EHS — Zdravotnické prostředky — Prostředek spadající do třídy I (chirurgické obvazy), u něhož výrobce provedl postupy posouzení shody — Paralelní dovoz — Uvedení na značení také údajů týkajících se dovozce — Doplňující postup posouzení shody“	14
2017/C 030/16	Věc C-152/16: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 1. prosince 2016 – Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství „Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 1071/2009 — Společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě — Článek 16 odst. 1 a 5 — Vnitrostátní elektronický rejstřík podniků silniční dopravy — Nepropojení s vnitrostátními elektronickými rejstříky ostatních členských států“	15
2017/C 030/17	Věc C-520/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 5. října 2016 – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel v. Germanwings GmbH	15
2017/C 030/18	Věc C-521/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 5. října 2016 – Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter v. Germanwings GmbH	16

2017/C 030/19	Věc C-529/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht München (Německo) dne 17. října 2016 – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH v. Hauptzollamt München	17
2017/C 030/20	Věc C-538/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Frankfurt am Main (Německo) dne 25. října 2016 – Kevin Joseph Devine v. Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA	17
2017/C 030/21	Věc C-539/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgerichts Frankfurt am Main (Německo) dne 25. října 2016 – Richard Rodriguez Serin gegen HOP!-Regional	18
2017/C 030/22	Věc C-548/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Mons (Belgie) dne 28. října 2016 – Belgický stát v. Biologie Dr Antoine SPRL	18
2017/C 030/23	Věc C-549/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Itálie) dne 31. října 2016 – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano v. Palais Kaiserkrone Srl	19
2017/C 030/24	Věc C-551/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 31. října 2016 – J. Klein Schiphorst v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen	20
2017/C 030/25	Věc C-558/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammergericht Berlin (Německo) dne 3. listopadu 2016 – Doris Margret Lisette Mahnkopf	20
2017/C 030/26	Věc C-574/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko) dne 14. listopadu 2016 – Grupo Norte Facility S.A. v. Angel Manuel Moreira Gómez . . .	21
2017/C 030/27	Věc C-586/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. listopadu 2016 Sun Pharmaceutical Industries Ltd, dříve Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 8. září 2016 ve věci T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, dříve Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd v. Evropská komise	22
2017/C 030/28	Věc C-588/16 P: Kasační opravný prostředek podaný společností Generics (UK) Ltd dne 18. listopadu 2016 proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 8. září 2016 ve věci T-469/13, Generics (UK) v. Komise	23
2017/C 030/29	Věc C-590/16: Žaloba podaná dne 21. listopadu 2016 – Evropská komise v. Řecká republika	24
2017/C 030/30	Věc C-591/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. listopadu 2016 H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 8. září 2016 ve věci T-472/13, H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd v. Evropská komise	25
2017/C 030/31	Věc C-598/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. listopadu 2016 Viktorem Fedorovičem Janukovičem proti rozsudku Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-346/14, Janukovič v. Rada	26
2017/C 030/32	Věc C-599/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. listopadu 2016 Oleksandrem Viktorovičem Janukovičem proti rozsudku Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-348/14, Janukovič v. Rada	27
2017/C 030/33	Věc C-600/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 National Iranian Tanker Company proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. září 2016 ve věci T-207/15, National Iranian Tanker Company v. Rada Evropské unie	28

2017/C 030/34	Věc C-601/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 společnostmi Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 8. září 2016 ve věci T-467/13, Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd v. Evropská komise	29
2017/C 030/35	Věc C-602/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-111/14, Unitec Bio v. Rada	31
2017/C 030/36	Věc C-603/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia a PT Wilmar Nabati Indonesia v. Rada	32
2017/C 030/37	Věc C-604/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri v. Rada	33
2017/C 030/38	Věc C-605/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-120/14, PT Ciliandra Perkasa v. Rada	34
2017/C 030/39	Věc C-606/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-80/14, PT Musim Mas v. Rada	35
2017/C 030/40	Věc C-607/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věcech T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, Molinos Río de la Plata a další v. Rada	36
2017/C 030/41	Věc C-608/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-117/14, Cargill v. Rada	37
2017/C 030/42	Věc C-609/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-118/14, LDC Argentina v. Rada	38
2017/C 030/43	Věc C-611/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 25. listopadu 2016 společnostmi Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma LLC, dříve Zoetis Products LLC proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 8. září 2016 ve věci T-471/13, Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma v. Evropská komise	39
2017/C 030/44	Věc C-614/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. listopadu 2016 Merck KGaA proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 8. září 2016 ve věci T-470/13, Merck KGaA v. Evropská komise	40

Tribunál

2017/C 030/45	Věc T-248/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – Al-Ghabra v. Komise „Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem — Nařízení (ES) č. 881/2002 — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů osoby zařazené na seznam vypracovaný orgánem Organizace spojených národů — Zařazení jména této osoby na seznam uvedený v příloze I nařízení (ES) č. 881/2002 — Žaloba na neplatnost — Přiměřená lhůta — Povinnost ověřit a odůvodnit opodstatněnost uváděných důvodů — Soudní přezkum“	42
---------------	--	----

2017/C 030/46	Věc T-764/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – European Dynamics Luxembourg a Evropaiki Dynamiki v. Komise „Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení — Technická pomoc, rozvoj a zavedení systému celního tranzitu Sdružení národů jihovýchodní Asie (ASEAN) — Odmítnutí nabídky uchazeče — Zadání zakázky jinému uchazeči — Kritéria výběru — Kritéria zadávání — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení — Rovné zacházení — Transparentnost“	43
2017/C 030/47	Věc T-95/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – Printeos a další v. Komise „Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh standardních katalogových a speciálně potištěných obálek — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU — Koordinace prodejních cen a rozdělení zákazníků — Postup při narovnání — Pokuty — Základní částka — Mimořádná úprava — Horní hranice 10 % celkového obrátu — Článek 23 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 — Povinnost uvést odůvodnění — Rovné zacházení“	43
2017/C 030/48	Věc T-397/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2016 – PAL Bullermann v. EUIPO – Symaga (PAL) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o zrušení — Obrazová ochranná známka Evropské unie PAL — Částečné zrušení — Skutečné užívání ochranné známky — Článek 15 odst. 1 písm. a) a čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 — Forma lišící se od zapsané ochranné známky — Pravidlo 22 odst. 3 a 4 nařízení (ES) č. 2868/95“	44
2017/C 030/49	Věc T-548/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – Guiral Broto v. EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Café del Sol — Starší národní obrazová ochranná známka Café del Sol — Nepředložení důkazů v jednacím jazyce námitkového řízení — Články 75 a 76 nařízení (ES) č. 207/2009 — Pravidla 19 a 20 nařízení (ES) č. 2868/95 — Právo na obhajobu“	45
2017/C 030/50	Věc T-549/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – Guiral Broto v. EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie CAFE DEL SOL — Starší národní obrazová ochranná známka Café del Sol — Nepředložení důkazů v jednacím jazyce námitkového řízení — Články 75 a 76 nařízení (ES) č. 207/2009 — Pravidla 19 a 20 nařízení (ES) č. 2868/95 — Právo na obhajobu“	45
2017/C 030/51	Věc T-744/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – Puro Italian Style v. EUIPO (smartline) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie smartline — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	46
2017/C 030/52	Věc T-745/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2016 – Scorpio Poland v. EUIPO – Eckes-Granini Group (YO!) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie YO! — Starší národní slovní ochranná známka YO — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	46
2017/C 030/53	Věc T-24/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – Sovena Portugal – Consumer Goods v. EUIPO – Mueloliva (FONTOLIVA) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Slovní ochranná známka FONTOLIVA — Starší národní slovní ochranná známka FUENOLIVA — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Platnost zápisu starší ochranné známky — Předložení nových skutečností a důkazů u Tribunálu — Skutečné užívání starší ochranné známky — Pravomoc změnit rozhodnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b), čl. 42 odst. 2 a 3 a články 65 a 76 nařízení (ES) č. 207/2009“	47

2017/C 030/54	Věc T-58/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – Apax Partners v. EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie APAX — Starší mezinárodní slovní ochranná známka APAX — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnosti výrobků nebo služeb — Článek 8 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 207/2009“	48
2017/C 030/55	Věc T-154/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2016 – Grid applications v. EUIPO (APlan) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie APlan — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“	48
2017/C 030/56	Věc T-809/16: Žaloba podaná dne 18. listopadu 2016 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank v. SRB	49
2017/C 030/57	Věc T-811/16: Žaloba podaná dne 18. listopadu 2016 – Di Bernardo v. Komise	49
2017/C 030/58	Věc T-813/16: Žaloba podaná dne 21. listopadu 2016 – Abes v. Komise	50
2017/C 030/59	Věc T-818/16: Žaloba podaná dne 22. listopadu 2016 – Netflix International a Netflix v. Komise	51
2017/C 030/60	Věc T-832/16: Žaloba podaná dne 25. listopadu 2016 – Celio International v. Komise	52
2017/C 030/61	Věc T-835/16: Žaloba podaná dne 28. listopadu 2016 – Louvers Belgium v. Komise	53
2017/C 030/62	Věc T-836/16: Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – Polská republika v. Komise	54
2017/C 030/63	Věc T-841/16: Žaloba podaná dne 24. listopadu 2016 – Alex v. Komise	55
2017/C 030/64	Věc T-855/16: Žaloba podaná dne 7. prosince 2016 – Fertisac v. ECHA	56
2017/C 030/65	Věc T-865/16: Žaloba podaná dne 7. prosince 2016 – Fútbol Club Barcelona v. Komise	57
2017/C 030/66	Věc T-868/16: Žaloba podaná dne 11. prosince 2016 – QI a další v. Komise a ECB	58
2017/C 030/67	Věc T-872/16: Žaloba podaná dne 9. prosince 2016 – repowermap v. EUIPO – Repower (REPOWER)	58

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2017/C 030/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Dřívější publikace

Úř. věst. C 14, 16.1.2017.

Úř. věst. C 6, 9.1.2017.

Úř. věst. C 475, 19.12.2016.

Úř. věst. C 462, 12.12.2016.

Úř. věst. C 454, 5.12.2016.

Úř. věst. C 441, 28.11.2016.

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 23. listopadu 2016 – Evropská komise v. Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

(Věc C-673/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Přístup k dokumentům orgánů — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Životní prostředí — Aarhuská úmluva — Nařízení (ES) č. 1367/2006 — Článek 6 odst. 1 — Riziko porušení ochrany obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby — Pojem ‚informace týkající se emisí do životního prostředí‘ — Dokumenty týkající se řízení o povolení účinné látky obsažené v přípravcích na ochranu rostlin — Účinná látka glyphosát“

(2017/C 030/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: B. Smulders, P. Ondrůšek, P. Oliver a L. Pignataro-Nolin, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: American Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc., National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (zástupci: M. Abenhaïm, K. Nordlander, advokáti, a P. Harrison, solicitor), CropLife International AISBL (CLI) (zástupci: D. Abrahams, barrister, R. Cana a E. Mullier, advokáti, jakož i A. Patsa, dikigoros), European Chemical Industry Council (Cefic), European Crop Protection Association (ECPA) (zástupci: I. Antypas a D. Waelbroeck, advokáti, jakož i D. Slater, solicitor), European Crop Care Association (ECCA) (zástupce: S. Pappas, dikigoros), Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a A. Lippstreu, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (zástupci: B. N. Kloostera a A. van den Biesen, advokáti)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Švédské království (zástupci: E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, U. Persson, C. Meyer-Seitz a N. Otte Widgren, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 8. října 2013, Stichting Greenpeace Nederland a PAN Europe v. Komise (T-545/11, EU:T:2013:523), se zrušuje.
- 2) Věc T-545/11 se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71,8.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 23. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemsko) – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting v. College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

(Věc C-442/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Aarhuská úmluva — Směrnice 2003/4/ES — Článek 4 odst. 2 — Přístup veřejnosti k informacím — Pojem ‚informace o emisích do životního prostředí‘ — Směrnice 91/414/EHS — Směrnice 98/8/ES — Nařízení (ES) č. 1107/2009 — Uvádění přípravků na ochranu rostlin a biocidních přípravků na trh — Důvěrnost — Ochrana obchodních a průmyslových zájmů“

(2017/C 030/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobci: Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting

Žalovaný: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Za přítomnosti: Makhtesim-Agan Holland BV

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že žadatel o povolení k uvedení přípravku na ochranu rostlin či biocidního přípravku na trh během postupu stanoveného pro získání tohoto povolení nepožádal o důvěrné zacházení s informacemi předkládanými v rámci tohoto postupu na základě článku 14 směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, článku 19 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh nebo čl. 33 odst. 4 a článku 63 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS, nebrání příslušnému orgánu, kterému je po ukončení uvedeného postupu třetí osobou předložena žádost o přístup k těmto informacím na základě směrnice 2003/4, aby přezkoumal námitku uvedeného žadatele o povolení vůči této žádosti o přístup k informacím, a případně tuto žádost odmítl na základě čl. 4 odst. 2 prvního pododstavce písm. d) této směrnice z důvodu, že by zveřejnění uvedených informací mělo nepříznivý vliv na důvěrnost obchodních nebo průmyslových informací.
- 2) Článek 4 odst. 2 druhý pododstavec směrnice 2003/4 musí být vykládán v tom smyslu, že:

— pojem „emise do životního prostředí“ ve smyslu tohoto ustanovení se vztahuje na úniky takových přípravků a látek do životního prostředí, jako jsou přípravky na ochranu rostlin nebo biocidní přípravky a látky, jež tyto přípravky obsahují, pokud jsou tyto úniky skutečné či předvídatelné za obvyklých či reálných podmínek použití;

— pojem „informace o emisích do životního prostředí“ ve smyslu uvedeného ustanovení se vztahuje na údaje, které se týkají povahy, složení, množství, data a místa „emisí do životního prostředí“ těchto přípravků nebo látek, jakož i na údaje o vlivech těchto emisí na životní prostředí v kratším či delším časovém horizontu, a konkrétně na informace o výskytu reziduí v životním prostředí po použití dotčeného přípravku a na studie, které se týkají míry rozptylu látky při takovém použití, ať již tyto údaje pocházejí ze studií, které byly uskutečněny zcela nebo částečně v terénu, z laboratorních studií či z translokačních studií.

- 3) Článek 4 odst. 2 druhý pododstavec směrnice 2003/4 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě žádosti o přístup k informacím o emisích do životního prostředí, jejichž zveřejnění by mělo nepříznivý vliv na jeden ze zájmů uvedených v čl. 4 odst. 2 prvním pododstavci písm. a), d), f) až h) této směrnice, musí být zveřejněny pouze relevantní údaje, které lze ze zdroje informací vyjmout a jež se týkají emisí do životního prostředí, lze-li tyto údaje oddělit od ostatních informací obsažených v uvedeném zdroji, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 462, 22.12.2014.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. listopadu 2016 – Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-461/14) (¹)

„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2009/147/ES — Ochrana volně žijících ptáků — Zvláště chráněné oblasti — Směrnice 85/337/EHS — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Směrnice 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť“

(2017/C 030/04)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Hermes, E. Sanfrutos Cano, D. Loma-Osorio Lerena a G. Wilms, zmocněnci)

Žalované: Španělské království (zástupkyně: A. Gavela Llopis, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Španělské království tím, že nepřijalo pro zvláště chráněnou oblast „Campiñas de Sevilla“ vhodná opatření k vyloučení poškozování přírodních stanovišť a stanovišť druhů, jakož i vyrušování druhů, pro něž je toto území určeno, nesplnilo, pokud jde o období před dnem 29. července 2008, povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 4 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků, a pokud jde o období po uvedeném datu, povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 6 odst. 2 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Evropská komise a Španělské království ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 462, 22.12.2014.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Tributário de Lisboa – Portugalsko) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA v. Fazenda Pública

(Věc C-464/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb kapitálu — Články 63 až 65 SFEU — Dohoda zakládající přidružení mezi ES a Tuniskem — Články 31, 34 a 89 — Dohoda zakládající přidružení mezi ES a Libanonem — Články 31, 33 a 85 — Daň z příjmu právnických osob — Dividendy, které byly vyplaceny společností se sídlem v členském státě, v němž má sídlo společnost, která je příjemcem — Dividendy, které byly vyplaceny společností se sídlem ve třetím státě, který je stranou dohody o přidružení — Rozdílné zacházení — Omezení — Odůvodnění — Účinnost daňového dohledu — Možnost dovolat se článku 64 SFEU při existenci dohody zakládající přidružení mezi ES a Tuniskem a dohody zakládající přidružení mezi ES a Libanonem“

(2017/C 030/05)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Tribunal Tributário de Lisboa

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA

Žalovaná: Fazenda Pública

Výrok

1) Články 63 SFEU a 65 SFEU musejí být vykládány v tom smyslu, že:

- společnost se sídlem v Portugalsku, která obdrží dividendy od společností sídlících v Tunisku respektive Libanonu, se může dovolávat článku 63 SFEU, aby zpochybnila daňové zacházení s těmito dividendami v tomto členském státě, založené na právní úpravě, která se nemá vztahovat pouze na situace, ve kterých společnost, která je příjemcem dividend, vykonává rozhodující vliv na společnost vyplácející dividendy
- právní úprava, jakou je právní úprava dotčená v původním řízení, podle které společnost sídlící v určitém členském státě může provést plný nebo částečný odpočet obdržených dividend ze svého daňového základu, pokud jsou tyto dividendy vyplaceny společností sídlící v téže členském státě, ale nemůže takový odpočet provést, pokud společnost, která vyplácí dividendy, sídlí v třetím státě, představuje omezení pohybu kapitálu mezi členskými státy a třetími státy, které je článkem 63 SFEU v zásadě zakázáno;
- odmítnutí přiznat plný nebo částečný odpočet obdržených dividend z daňového základu, podle čl. 46 odst. 1 a 8 Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Coletivas (zákon o dani z příjmu právnických osob), ve znění platném v roce 2009, může být odůvodněno naléhavými důvody obecného zájmu vycházejícími z nezbytnosti zajistit účinnost daňových kontrol, pokud se pro daňové orgány členského státu, v němž sídlí společnost, která je příjemcem, ukáže nemožným získat informace z třetí země, ve které sídlí společnost, která vyplácí tyto dividendy, umožňující ověřit, že je splněna podmínka týkající se podřízení posleďně uvedené společnosti dani;
- odmítnutí přiznat částečný odpočet podle čl. 46 odst. 11 zákona o dani z příjmu právnických osob, v uvedeném znění, nemůže být odůvodněno naléhavými důvody obecného zájmu vycházejícími z nezbytnosti zajistit účinnost daňových kontrol, pokud toto ustanovení může být použito v situacích, kdy podřízení společnosti, která vyplácí dividendy, dani ve státě, v němž sídlí, nemůže být ověřeno, což přísluší určit předkládajícímu soudu.

2) Článek 64 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že:

- jelikož přijetí režimu daňového zvýhodnění investic smluvní povahy, stanoveného v čl. 41 odst. 5 písm. b) Estatuto dos Benefícios Fiscais (režimu daňových výhod), ve znění platném v roce 2009, a režimu týkajícího se dividend pocházejících z afrických zemích, jejichž úředním jazykem je portugálština, a z Východního Timoru, stanoveného v článku 42 tohoto režimu nezměnilo právní rámec týkající se zacházení s dividendami pocházejícími z Tuniska a Libanonu, nemělo přijetí uvedených režimů vliv na kvalifikaci vyloučení možnosti použít plný nebo částečný odpočet daně na dividendy vyplacené společnostmi se sídlem v těchto třetích státech jako existující omezení;

- členský stát se vzdává možnosti stanovené v čl. 64 odst. 1 SFEU v případě, že bez formálního zrušení existující právní úpravy uzavře mezinárodní dohodu, jakou je dohoda zakládající přidružení, která v ustanovení majícím přímý účinek stanoví liberalizaci kategorie kapitálu stanovené v uvedeném čl. 64 odst. 1; na tuto změnu právního rámce proto musí být, pokud jde o její dopad na možnost uplatnit čl. 64 odst. 1 SFEU, nahlíženo jako na zavedení nové právní úpravy, založené na logice odlišné od logiky existující právní úpravy.
- 3) Článek 34 odst. 1 Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé, podepsané v Bruselu dne 17. července 1995 a schválené jménem Evropského společenství a Evropského společenství uhlí a oceli rozhodnutím Rady a Komise 98/238/ES, ESUO ze dne 26. ledna 1998, musí být vykládán v tom smyslu, že:
- toto ustanovení má přímý účinek a lze se ho dovolávat v situaci, jakou je situace v původním řízení, ve které společnost sídlící v Portugalsku obdrží dividendy od společnosti sídlící v Tunisku z důvodu přímé investice, kterou uskutečnila ve společnosti, která vyplácí dividendy, za účelem zpochybnění daňového zacházení vyhrazeného těmto dividendám v Portugalsku;
  - právní úprava, jakou je právní úprava dotčená v původním řízení, podle které společnost sídlící v určitém členském státě může provést plný nebo částečný odpočet dividend, které obdržela, ze svého daňového základu, pokud jsou tyto dividendy vyplaceny společností sídlící v témže členském státě, ale nemůže takový odpočet provést, pokud společnost, která vyplácí dividendy, sídlí v Tunisku, představuje omezení volného pohybu kapitálu, v zásadě zakázané, pokud jde o přímé investice a zvláště repatriaci výnosu z těchto investic, článkem 34 odst. 1 této dohody;
  - účinek tohoto ustanovení není omezen v situaci, jakou je situace dotčená v původním řízení, článkem 89 této dohody;
  - odmítnutí přiznat, podle čl. 46 odst. 1 a 8 zákona o dani z příjmu právnických osob, ve znění platném v roce 2009, plný nebo částečný odpočet obdržených dividend z daňového základu společnosti, která je příjemcem, může být odůvodněno naléhavými důvody obecného zájmu vycházejícími z nezbytnosti zajistit účinnost daňových kontrol, pokud se pro daňové orgány členského státu, v němž sídlí společnost, která je příjemcem, ukáže nemožným získat informace z Tuniské republiky, státu, ve kterém sídlí společnost, která vyplácí tyto dividendy, umožňující ověřit, že je splněna podmínka týkající podřízení společnost, která vyplácí uvedené dividendy, dani;
  - odmítnutí přiznat takový částečný odpočet na základě čl. 46 odst. 11 zákona o dani z příjmu právnických osob, v uvedeném znění, nelze odůvodnit naléhavými důvody obecného zájmu vycházejícími z potřeby zajistit účinnost daňových kontrol, pokud toto ustanovení lze uplatnit v situacích kdy podřízení společnosti, která vyplácí dividendy, dani v Tunisku, tedy ve státě, kde tato společnost sídlí, nelze ověřit, což přísluší určit předkládajícímu soudu.
- 4) Článek 31 Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Libanonskou republikou na straně druhé, podepsané v Lucemburku dne 17. června 2002 a schválené jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2006/356/ES ze dne 14. února 2006 musí být vykládán v tom smyslu, že:
- má přímý účinek;
  - na situaci, jakou je situace v původním řízení, která se týká daňového zacházení s dividendami pocházejícími z přímých investic provedených v Libanonu osobou sídlící v Portugalsku, se vztahuje hypotéza uvedená v čl. 33 odst. 2 této dohody; v důsledku toho čl. 33 odst. 1 uvedené dohody nebrání tomu, aby byl v daném případě dovoláván její článek 31;
  - právní úprava, jakou je právní úprava dotčená v původním řízení, podle které společnost sídlící v členském státě může provést plný nebo částečný odpočet dividend, které obdržela, ze svého daňového základu, pokud jsou tyto dividendy vyplaceny společností sídlící v témže členském státě, ale nemůže takový odpočet provést, pokud společnost, která vyplácí dividendy, sídlí v Libanonu, představuje omezení volného pohybu kapitálu, v zásadě zakázané článkem 31 Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Libanonskou republikou na straně druhé;
  - účinek tohoto ustanovení není omezen v situaci, jakou je situace dotčená v původním řízení, článkem 85 této dohody;

- odmítnutí přiznat, podle čl. 46 odst. 1 a 8 zákona o dani z příjmu právnických osob, ve znění platném v roce 2009, plný nebo částečný odpočet obdržенých dividend z daňového základu společnosti, která je příjemcem, může být odůvodněno naléhavými důvody obecného zájmu vycházejícími z nezbytnosti zajistit účinnost daňových kontrol, pokud se pro daňové orgány členského státu, v němž sídlí společnost, která je příjemcem, ukáže nemožným získat informace z Libanonské republiky, tedy státu, ve kterém sídlí společnost, která vyplácí tyto dividendy, umožňující ověřit, že je splněna podmínka týkající podřízení společnosti, která vyplácí uvedené dividendy, dani;
  - odmítnutí přiznat takový částečný odpočet na základě uplatnění čl. 46 odst. 11 zákona o dani z příjmu právnických osob, v uvedeném znění, nelze odůvodnit naléhavými důvody obecného zájmu vycházejícími z potřeby zajistit účinnost daňových kontrol, pokud toto ustanovení lze uplatnit v situacích kdy podřízení společnosti, která vyplácí dividendy, dani v Libanonu, tedy ve státě, kde tato společnost sídlí, nelze ověřit, což přísluší určit předkládajícímu soudu.
- 5) Pokud jde o důsledky výkladu článků 63 až 65 SFEU, jakož i Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé a Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Libanonskou republikou na straně druhé pro věc v původním řízení
- pokud orgány členského státu, v němž sídlí společnost, která je příjemcem, mohou získat informace od Tuniské republiky, tedy státu, v němž sídlí společnost, která vyplácí dividendy, umožňující ověřit, že podmínka, podle které společnost, která vyplácí tyto dividendy, podléhá dani, je splněna, brání články 63 a 65 SFEU, jakož i článek 34 odst. 1 Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé odmítnutí přiznat, podle čl. 46 odst. 1 nebo čl. 46 odst. 8 zákona o dani z příjmu právnických osob, ve znění platném v roce 2009, plný nebo částečný odpočet vyplacených dividend od daňového základu společnosti, která je příjemcem, aniž by se Portugalská republika mohla v tomto ohledu dovolávat čl. 64 odst. 1 SFEU;
  - články 63 SFEU a 65 SFEU jakož i čl. 34 odst. 1 Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé a článek 31 a Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Libanonskou republikou na straně druhé brání odmítnutí přiznat, podle čl. 46 odst. 11 zákona o dani z příjmu právnických osob, v uvedeném znění, částečný odpočet vyplacených dividend společnosti, která je příjemcem, od daňového základu, pokud toto ustanovení lze uplatnit v situacích, kdy podřízení společnosti, které vyplácí dividendy, v Tunisku a v Libanonu, tedy státech, kde tyto společnosti sídlí, nelze ověřit, což přísluší určit předkládajícímu soudu, aniž by se Portugalská republika mohla v tomto ohledu dovolávat čl. 64 odst. 1 SFEU;
  - částky vybrané v rozporu s unijním právem musejí být vráceny daňovému poplatníkovi, a to včetně úroků.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 34, 2.2.2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Nelsons GmbH v. Ayonax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

(Věc C-177/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Informování a ochrana spotřebitelů — Nařízení (ES) č. 1924/2006 — Výživová a zdravotní tvrzení při označování potravin — Přechodná opatření — Článek 28 odst. 2 — Produkty označené ochrannou známkou nebo obchodní značkou existující před 1. lednem 2005 — Přípravky ‚Bachovy květové esence‘ — Ochranná známka Evropské unie RESCUE — Produkty uváděné na trh jako léčivé přípravky před 1. lednem 2005 a po tomto datu jako potraviny“

(2017/C 030/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Nelsons GmbH

Žalované: Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

Výrok

Článek 28 odst. 2 první věta nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 107/2008 ze dne 15. ledna 2008, musí být vykládán v tom smyslu, že se toto ustanovení použije v situaci, kdy potravinu označená ochrannou známkou nebo obchodní značkou byla před 1. lednem 2005 uváděna na trh jako léčivý přípravek a po tomto datu – se stejnými materiálními vlastnostmi a opatřena stejnou ochrannou známkou či obchodní značkou – jako potravinu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 29.06.2015.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 23. listopadu 2016 – Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-314/15) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/271/EHS — Čištění městských odpadních vod — Článek 4
odst. 1 a 3 — Sekundární či rovnocenné čištění“

(2017/C 030/07)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: O. Beynet a E. Manhaeve, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: S. Ghiandoni, A. Daly a D. Colas)

Výrok

1) Francouzská republika tím, že nezajistila sekundární nebo jiné rovnocenné čištění městských odpadních vod z aglomerací Goyave, Bastelica, Morne-à-l'Eau, Aiguilles-Château-Ville Vieille, Borgo-Nord, Isola, Plombières-les-Bains, Saint-Céré, Vincey, Etueffont, jakož i Volx a Villeneuve, a to pro veškeré vypouštění, pokud jde o aglomerace s populačním ekvivalentem v rozmezí od 10 000 do 15 000, anebo u vypouštění do sladkých vod a do ústí řek, pokud jde o aglomerace s populačním ekvivalentem v rozmezí 2 000 a 10 000, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 a 3 směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 ze dne 22. října 2008.

2) Ve zbývajících částech žaloba zamítna.

3) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 7.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 1. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona, Španělsko) – Mohamed Daouidi v. Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

(Věc C-395/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Články 1 až 3 — Zákaz diskriminace z důvodu zdravotního postižení — Existence ‚zdravotního postižení‘ — Pojem ‚dlouhodobé fyzické, duševní, mentální nebo smyslové postižení‘ — Listina základních práv Evropské unie — Články 3, 15, 21, 30, 31, 34 a 35 — Propuštění pracovníka ve stavu dočasné pracovní neschopnosti – na neurčitou dobu – ve smyslu vnitrostátního práva“

(2017/C 030/08)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Mohamed Daouidi

Žalovaní: Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

Výrok

Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládána v tom smyslu, že:

- ze skutečnosti, že se dotčená osoba nachází ve stavu dočasné pracovní neschopnosti – na neurčitou dobu – ve smyslu vnitrostátního práva v důsledku pracovního úrazu, samo o sobě nevyplývá, že omezení schopnosti této osoby lze kvalifikovat jako „dlouhodobé“ ve smyslu pojmu „zdravotní postižení“ stanoveného v této směrnici, vykládané ve světle Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením, jejíž uzavření Evropským společenstvím bylo schváleno rozhodnutím Rady 2010/48/ES ze dne 26. listopadu 2009;
- mezi nepřímé důkazy, na jejichž základě lze mít za to, že takové omezení je „dlouhodobé“, náleží zejména skutečnost, že v okamžiku údajně diskriminačního skutku nelze jasně očekávat, že stav neschopnosti dotčené osoby skončí v krátkodobém horizontu, nebo skutečnost, že se doba trvání tohoto stavu neschopnosti může před návratem dotčené osoby do práce podstatně prodloužit;
- předkládající soud musí při posuzování této „dlouhodobé“ povahy vycházet z veškerých objektivních skutečností, jež má k dispozici, zejména z dokumentů a zpráv, které se týkají stavu uvedené osoby a jež byly vypracovány na základě aktuálních lékařských a vědeckých poznatků a údajů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 354, 26.10.2015.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 24. listopadu 2016 – Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG a další (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV a další (C-409/15 P) v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Spojené věci C-408/15 P a C-409/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Žaloba na neplatnost — Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU — Právo podat žalobu — Aktivní legitimace — Akt, který se osobně dotýká fyzických nebo právnických osob z důvodu z důvodu „určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní“ — Nařízení (EU) č. 511/2014 — Opatření pro dodržování pravidel, která vyplývají z Nagojského protokolu o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném sdílení přínosů plynoucích z jejich využívání, ze strany uživatelů v Unii — Nařízení (ES) č. 2100/94 — Omezení účinků odrůdových práv Společenství — Výjimka pro šlechtitele“

(2017/C 030/09)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Könst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV, Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV (C-409/15 P) (zástupci: P. de Jong, E. Bertolotto, K. Claeyé, P. Vlaemminck a B. Van Vooren, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropský parlament (zástupci: L. Visaggio, J. Rodrigues a R. van de Westelaken, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Simm a M. Moore, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.
- 2) Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, M. Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG, ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Könst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV a Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 328, 5.10.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 24. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce The Labour Court – Irsko) – David L. Parris v. Trinity College Dublin a další

(Věc C-443/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Směrnice 2000/78 — Článek 2 — Zákaz diskriminace na základě sexuální orientace a věku — Vnitrostátní důchodový systém — Vyplácení pozůstalostní dávky registrovanému partnerovi — Podmínka — Uzavření partnerství před dosažením šedesáti let věku účastníka uvedeného systému — Registrované partnerství — Nemožnost uzavření v dotyčném členském státě před rokem 2010 — Prokázaný trvalý vztah — Článek 6 odst. 2 — Odůvodnění nerovného zacházení na základě věku“

(2017/C 030/10)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

The Labour Court

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: Dr. David L. Parris

Odpůrci: Trinity College Dublin, Higher Education Authority, Department of Public Expenditure and Reform and Department of Education and Skills

Výrok

- 1) Článek 2 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní právní úprava, která v rámci systému oborového zaopatření podmiňuje nárok pozůstalých registrovaných partnerů účastníků systému na pozůstalostní důchod uzavřením registrovaného partnerství před tím, než účastník dosáhne věku 60 let, když vnitrostátní právo neumožňovalo dotyčnému účastníkovi uzavřít registrované partnerství před dosažením této věkové hranice, nepředstavuje diskriminaci na základě sexuální orientace.
- 2) Článek 2 a čl. 6 odst. 2 směrnice 2000/78 musí být vykládány v tom smyslu, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která v rámci systému oborového zaopatření podmiňuje nárok pozůstalých registrovaných partnerů účastníků systému na pozůstalostní důchod uzavřením registrovaného partnerství před tím, než účastník dosáhne věku 60 let, když vnitrostátní právo neumožňovalo dotyčnému účastníkovi uzavřít registrované partnerství před dosažením této věkové hranice, nepředstavuje diskriminaci na základě věku.
- 3) Článek 2 a čl. 6 odst. 2 směrnice 2000/78 musejí být vykládány v tom smyslu, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, nemůže založit diskriminaci na základě sexuální orientace ve spojení s věkem, když uvedená právní úprava nezakládá diskriminaci ani na základě sexuální orientace, ani na základě věku, pokud jsou posuzovány samostatně.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 354, 26.10.2015.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hessisches Landesarbeitsgericht – Německo) – Jürgen Webb-Sämann v. Christopher Seagon (jako insolvenční správce majetku společnosti Baumarkt Praktiker DIY GmbH)

(Věc C-454/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2008/94/ES — Článek 8 — Ochrana zaměstnanců v případě platební neschopnosti jejich zaměstnavatele — Ustanovení o sociálním zabezpečení — Působnost — Opatření nezbytná k ochraně nabytých nebo nabývaných práv zaměstnanců v rámci doplňkového důchodového systému — Povinnost stanovit právo na vyloučení nezaplacených důchodových příspěvků z majetkové podstaty v insolvenčním řízení — Neexistence“

(2017/C 030/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hessisches Landesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jürgen Webb-Sämann

Žalovaný: Christopher Seagon jako insolvenční správce majetku společnosti Baumarkt Praktiker DIY GmbH

Výrok

Článek 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele musí být vykládán v tom smyslu, že nevyžaduje, aby v případě platební neschopnosti zaměstnavatele byly srážky ze mzdy převedené na příspěvky na důchodové zabezpečení bývalého zaměstnance, které měl tento zaměstnavatel povinnost převést na důchodový účet ve prospěch tohoto zaměstnance, vyloučeny z majetkové podstaty v insolvenčním řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 389, 23. 11. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 30. listopadu 2016 – Evropská komise v. Francouzská republika, Orange, Spolková republika Německo

(Věc C-486/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Finanční opatření ve prospěch France Télécom — Návrh akcionářské půjčky — Veřejná prohlášení představitelů francouzského státu — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za neslučitelnou se společným trhem — Pojem ‚podpora‘ — Pojem ‚hospodářská výhoda‘ — Kritérium obezřetného soukromého investora — Povinnost Tribunálu uvést odůvodnění — Meze soudního přezkumu — Zkreslení sporného rozhodnutí“

(2017/C 030/12)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: C. Giolito, B. Stromsky, D. Grespan a T. Maxian Rusche, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues, D. Colas a J. Bousin, zmocněnci), Orange, původně France Télécom (zástupci: S. Hautbourg a S. Cochard-Quesson, advokáti), Spolková republika Německo

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 381, 16.11.2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 1. prosince 2016 – Toni Klement v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Bullerjan GmbH

(Věc C-642/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Ochranná známka Evropské unie — Trojrozměrná ochranná známka ve tvaru trouby — Článek 51 odst. 1 písm. a) — Návrh na zrušení ochranné známky Evropské unie — Článek 15 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) — Skutečné užívání ochranné známky — Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti“

(2017/C 030/13)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Toni Klement (zástupce: J. Weiser, Rechtsanwalt)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Schiffko, zmocněnec), Bullerjan GmbH

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 24. září 2015, Klement v. OHIM – Bullerjan (Tvar trouby) (T-211/14, nezveřejněný, EU:T:2015:688), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 68, 22.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 24. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Německo) – Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde v. Freistaat Bayern

(Věc C-645/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Směrnice 2011/92/EU — Záměr podléhající posouzení — Bod 7 přílohy I — Evropská dohoda o hlavních silnicích s mezinárodním provozem (AGR) — Rozšíření čtyřproudé silnice v délce kratší než 10 km“

(2017/C 030/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde

Žalovaná: Freistaat Bayern

za přítomnosti: Stadt Nürnberg

Výrok

- 1) Příloha I bod 7 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí nelze vykládat v tom smyslu, že se toto ustanovení vztahuje na záměr úpravy silnice, který – třebaže se jako ve věci původním řízení týká úseku s délkou kratší než 10 km – spočívá v rozšíření nebo úpravě již existující čtyřproudé nebo víceproudé silnice.
- 2) Příloha I bod 7 písm. b) směrnice 2011/92 musí být vykládána v tom smyslu, že „rychlostními silnicemi“ ve smyslu tohoto ustanovení jsou silnice, jejichž technické parametry jsou obsaženy v definici uvedené v příloze II bodě II.3 Evropské dohody o hlavních silnicích s mezinárodním provozem (AGR), podepsané v Ženevě dne 15. listopadu 1975, i když tyto silnice nejsou součástí hlavních silnic s mezinárodním provozem upravené v této dohodě nebo se nacházejí v městské oblasti.
- 3) Pojem „výstavba“ ve smyslu přílohy I bodu 7 písm. b) směrnice 2011/92 musí být vykládán tak, že se týká provedení dříve neexistujících děl nebo změny, ve fyzickém smyslu, děl dříve existujících. Pro posouzení, zda taková změna může být považována z hlediska svého rozsahu a svých vlastností za rovnocennou takové výstavbě, předkládajícímu soudu přísluší, aby zohlednil všechny parametry dotčeného díla, a nikoli pouze jeho délku nebo zachování jeho původní trasy.

(¹) Úř. věst. C 90, 7.3.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 24. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf – Německo) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG v. BIOS Medical Services GmbH, dříve BIOS Naturprodukte GmbH

(Věc C-662/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Směrnice 93/42/EHS — Zdravotnické prostředky — Prostředek spadající do třídy I (chirurgické obvazy), u něhož výrobce provedl postupy posouzení shody — Paralelní dovoz — Uvedení na značení také údajů týkajících se dovozce — Doplnující postup posouzení shody“

(2017/C 030/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Žalovaná: BIOS Medical Services GmbH, dříve BIOS Naturprodukte GmbH

Výrok

Článek 1 odst. 2 písm. f) a článek 11 směrnice Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/47/ES ze dne 5. září 2007 musí být vykládány v tom smyslu, že neukládají paralelnímu dovozci takového zdravotnického prostředku, jako je ten, o který se jedná v původním řízení, jenž je opatřen označením CE a u něhož bylo provedeno posouzení shody ve smyslu uvedeného článku 11, provést nové posouzení určené k osvědčení shody informací umožňujících určit jeho totožnost, které přidává na značení tohoto prostředku za účelem jeho uvádění na trh členského státu dovozu.

(¹) Úř. věst. C 118, 4.4.2016.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 1. prosince 2016 – Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-152/16) (¹)

„Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 1071/2009 — Společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě — Článek 16 odst. 1 a 5 — Vnitrostátní elektronický rejstřík podniků silniční dopravy — Nepropojení s vnitrostátními elektronickými rejstříky ostatních členských států“

(2017/C 030/16)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: J. Hottiaux, zmocněnkyně)

Žalovaný: Lucemburské velkovévodství (zástupkyně: D. Holderer, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Lucemburské velkovévodství tím, že nevytvořilo vnitrostátní elektronický rejstřík podniků silniční dopravy, který by plně odpovídal předpisům a byl propojen s vnitrostátními elektronickými rejstříky ostatních členských států, nesplnilo povinnosti, které pro něho vyplývají z čl. 16 odst. 1 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES.
- 2) Lucemburskému velkovévodství se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 191, 30.5.2016.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 5. října 2016 – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel v. Germanwings GmbH

(Věc C-520/16)

(2017/C 030/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobci: Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel

Žalovaná: Germanwings GmbH

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že se pojem možnost zabránit vztahuje pouze na vznik mimořádných okolností nebo se vztahuje rovněž na následky mimořádných okolností, totiž na zrušení nebo velké zpoždění?
- 2) Pokud Soudní dvůr odpoví na otázku 1 v tom smyslu, že se pojem možnost zabránit vztahuje na zpoždění: Pokud je mimořádnými okolnostmi dotčeno letadlo na předcházejícím letu, musí se provozující letecký dopravce snažit o náhradní stroj již od vzniku mimořádných okolností při předcházejícím letu nebo může počkat, dokud je jisté, že mimořádné okolnosti vedou ke značnému zpoždění následujícího letu?
- 3) Pokud Soudní dvůr odpoví na otázku 1 v tom smyslu, že se pojem možnost zabránit vztahuje na zpoždění: Je rezervace subcharterového letu nepřiměřená, pokud jsou náklady třikrát vyšší než náklady na samotný let?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 5. října
2016 – Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter
v. Germanwings GmbH**

(Věc C-521/16)

(2017/C 030/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobci: Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter

Žalovaná: Germanwings GmbH

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že se pojem možnost zabránit vztahuje pouze na vznik mimořádných okolností nebo se vztahuje rovněž na následky mimořádných okolností, totiž na zrušení nebo velké zpoždění?
- 2) Pokud Soudní dvůr odpoví na otázku 1 v tom smyslu, že se pojem možnost zabránit vztahuje na zpoždění: Pokud je mimořádnými okolnostmi dotčeno letadlo na předcházejícím letu, musí se provozující letecký dopravce snažit o náhradní stroj již od vzniku mimořádných okolností při předcházejícím letu nebo může počkat, dokud je jisté, že mimořádné okolnosti vedou ke značnému zpoždění následujícího letu?
- 3) Pokud Soudní dvůr odpoví na otázku 1 v tom smyslu, že se pojem možnost zabránit vztahuje na zpoždění: Je rezervace subcharterového letu nepřiměřená, pokud jsou náklady třikrát vyšší než náklady na samotný let?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht München (Německo) dne 17. října 2016 – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH v. Hauptzollamt München

(Věc C-529/16)

(2017/C 030/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt München

Předběžné otázky

1) Umožňují ustanovení článku 28 a násl. nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽¹⁾, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000⁽²⁾, aby se jako základ pro celní hodnotu vzala dohodnutá převodní cena, která se skládá z částky, která byla nejprve uvedena a nahlášena na faktuře a paušální opravy po uplynutí období vyúčtování s použitím klíče rozdělení, a to nezávisle na tom, zda na konci období vyúčtování dochází k dodatečnému finančnímu zatížení zúčastněné osoby nebo k dobropisu ve prospěch zúčastněné osoby?

2) Pokud ano:

Může být celní hodnota přezkoumána, respektive určena na základě zjednodušených přístupů, pokud je třeba uznat účinky dodatečných úprav převodní ceny (jak směrem nahoru, tak i směrem dolů)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 311, s. 17; Zvl. vyd. 02/10.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Frankfurt am Main (Německo) dne 25. října 2016 – Kevin Joseph Devine v. Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(Věc C-538/16)

(2017/C 030/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Frankfurt am Main

Účastníci původního řízení

Žalobce: Kevin Joseph Devine

Žalovaná: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Předběžné otázky

1) Je třeba čl. 7 bod 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že pojem „nároky ze smlouvy“ zahrnuje rovněž nárok na náhradu škody podle článku 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 296/91⁽²⁾, který je uplatňován vůči provozujícímu leteckému dopravci, který není smluvním partnerem dotčeného cestujícího?

2) V případě, že je čl. 7 bod 1 nařízení (ES) č. 1215/2012 použitelný:

Je třeba v případě přepravy osob na dvou letech bez významného pobytu na přestupním letišti považovat konečný cíl cestujícího za místo plnění podle čl. 7 bodu 1 písm. b) druhé odrážky nařízení (EU) č. 1215/2012 i tehdy, pokud nárok na náhradu škody podle článku 7 nařízení (ES) č. 261/2004 uplatňovaný prostřednictvím žaloby je založen na události, k níž došlo na první části letu a žaloba směřuje proti provozujícímu leteckému dopravci uskutečňujícímu první let, který není smluvní stranou smlouvy o přepravě?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 351, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 46, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgerichts Frankfurt am Main (Německo) dne 25. října 2016 – Richard Rodriguez Serin gegen HOP!-Regional

(Věc C-539/16)

(2017/C 030/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgerichts Frankfurt am Main

Účastníci původního řízení

Žalobce: Richard Rodriguez Serin

Žalovaná: HOP!-Regional

Předběžné otázky

1. Je třeba čl. 5 bod 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že pojem „nároky ze smlouvy“ zahrnuje rovněž nárok na náhradu škody podle článku 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 296/91⁽²⁾, který je uplatňován vůči provozujícímu leteckému dopravci, který není smluvním partnerem dotčeného cestujícího?
2. V případě, že se použije čl. 5 bod 1 nařízení (ES) č. 44/2001:

Je třeba v případě přepravy osob na dvou letech bez významného pobytu na přestupním letišti považovat konečný cíl cestujícího za místo plnění podle čl. 5 bodu 1 písm. b) druhé odrážky nařízení (ES) č. 44/2001, pokud nárok na náhradu škody podle článku 7 nařízení (ES) č. 261/2004 uplatňovaný prostřednictvím žaloby je založen na události, k níž došlo na první části letu a žaloba směřuje proti provozujícímu leteckému dopravci uskutečňujícímu první let, který není smluvní stranou smlouvy o přepravě?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 12, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 46, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Mons (Belgie) dne 28. října 2016 – Belgický stát v. Biologie Dr Antoine SPRL

(Věc C-548/16)

(2017/C 030/22)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Mons

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Belgický stát

Odpůrce: Biologie Dr Antoine SPRL

Předběžná otázka

Je s pravidly o sestavení rozvahy upravenými čtvrtou směrnicí Rady ze dne 25. července 1978 o ročních účetních závěrkách některých forem společností (směrnice 78/660/EHS, Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11), podle kterých:

- roční účetní závěrky musí podávat pravdivý a věrný obraz o stavu aktiv, pasiv, finanční pozici a zisku nebo ztrátě společnosti (čl. 2 odst. 3 směrnice);
- rezervy jsou určeny k pokrytí ztrát nebo závazků, jejichž podstata je jasně definována a u kterých je k rozvahovému dni pravděpodobné nebo jisté, že nastanou, ale není jistá částka nebo datum, ke kterému vzniknou (čl. 20 odst. 1 směrnice);
- ocenění musí být provedeno obezřetně; zejména platí, že:
  - zahrnout se smějí jen zisky, které byly vytvořeny k rozvahovému dni;
  - je třeba vzít v úvahu všechny předvídatelné závazky a možné ztráty vznikající v průběhu daného nebo předchozího účetního období, a to i v případě, že se tyto závazky a nebo ztráty stanou zjevnými až mezi rozvahovým dnem a dnem sestavení rozvahy [čl. 31 odst. 1 písm. c), aa) a bb) směrnice];
  - je třeba vzít v úvahu výnosy a náklady účetního období, k němuž se vztahují, bez ohledu na datum příjmu či platby těchto výnosů nebo nákladů (čl. 31 odst. 1 písm. d) směrnice);
- jednotlivé položky aktiv a pasiv musí být oceněny odděleně [čl. 31 odst. 1 písm. e) směrnice]

slučitelné, že společnost, která emituje opci na akcie, může do účetnictví jako výnos zahrnout kupní cenu uvedené opce v průběhu účetního období, kdy je opce uplatněna nebo na konci doby její platnosti, za účelem zohlednění rizika, které nese emitent opce v důsledku učiněného závazku, [a nikoli] v průběhu období, kdy je převod opce dokončen a její cena definitivně stanovena, přičemž je riziko nesené emitentem opce oceňováno odděleně prostřednictvím rezervy?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Itálie) dne 31. října 2016 – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano v. Palais Kaiserkron Srl

(Věc C-549/16)

(2017/C 030/23)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano

Odpůrkyně: Palais Kaiserkron Srl

Předběžná otázka

Musí být článek 401 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že daň z přidané hodnoty a registrační poplatek [ze smluv o nájmu majetku využívaného v podnikání ve smyslu článku 40 a čl. 5 odst. 1 písm. aa) sazebníku první části nařízení prezidenta republiky č. 131 ze dne 26. dubna 1986] mohou být vybírány kumulativně, nebo v tom smyslu, že posledně uvedený poplatek má povahu daně z obrátu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 31. října 2016 – J. Klein Schiphorst v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Věc C-551/16)

(2017/C 030/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Odvolatel: J. Klein Schiphorst

Odpůrce: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Předběžné otázky

1) Může být pravomoc poskytnutá v čl. 64 odst. 1 úvodní části a písm. c) nařízení č. 883/2004⁽¹⁾ s ohledem na články 63 a 7 nařízení č. 883/2004 a cíl a dosah nařízení č. 883/2004, jakož i volný pohyb osob a pracovníků uplatňována tak, že žádost o prodloužení vývozu dávky v nezaměstnanosti je v zásadě zamítna, ledaže by dle názoru Uvw nebylo vzhledem ke zvláštním okolnostem konkrétního případu, například pokud existuje konkrétní a prokazatelná perspektiva zaměstnání, přiměřené prodloužení vývozu odmítnout?

V případě záporné odpovědi na tuto otázku:

2) Jakým způsobem mají členské státy pravomoc poskytovanou v čl. 64 odst. 1 úvodní části a písm. c) nařízení č. 883/2004 uplatňovat?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammergericht Berlin (Německo) dne 3. listopadu 2016 – Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Věc C-558/16)

(2017/C 030/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Kammergericht Berlin

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Doris Margret Lisette Mahnkopf

Odpůrce: Sven Mahnkopf

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 1 odst. 1 nařízení č. 650/2012⁽¹⁾ v tom smyslu, že oblast použití nařízení („dědění majetku zemřelých osob“) se vztahuje i na ustanovení vnitrostátního práva, která, jako § 1371 odst. 1 německého Bürgerliches Gesetzbuch (BGB – občanský zákoník), upravují majetkoprávní otázky po úmrtí jednoho z manželů zvýšením zákonného dědického podílu druhého z manželů?
- 2) Je třeba v případě záporné odpovědi na otázku 1) vykládat čl. 68 písm. l), čl. 67 odst. 1 v každém případě v tom smyslu, že dědický podíl pozůstalého manžela, i když tento podíl vyplývá z části ze zvýšení na základě majetkoprávní úpravy, jakou je § 1371 odst. 1 BGB, lze přijmout jako celek do evropského dědického osvědčení?

Pokud je to třeba v zásadě zamítnout, lze s tím přesto výjimečně souhlasit v situacích, ve kterých:

- a) je dědické osvědčení omezeno na účel uplatňování práv dědiců v určitém jiném členském státu ve vztahu k zůstavitelovu majetku, který se v tomto státě nachází
  - b) je třeba rozhodnutí v dědických věcech (články 4 a 21 nařízení č. 650/2012) a – nezávisle, jaké kolizní normy jsou použity – otázky společného jmění manželů posoudit podle téhož právního řádu.
- 3) Je třeba v případě celkové záporné odpovědi na otázky 1.) a 2.) vykládat čl. 68 písm. l) nařízení č. 650/2012 v tom smyslu, že dědický podíl pozůstalého manžela zvýšený na základě majetkoprávní úpravy lze jako celek – z důvodu zvýšení pak však jen pro informaci – zahrnout do evropského dědického osvědčení?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení (Úř. věst. L 201, s. 107).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko)
dne 14. listopadu 2016 – Grupo Norte Facility S.A. v. Angel Manuel Moreira Gómez**

(Věc C-574/16)

(2017/C 030/26)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci/Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Grupo Norte Facility S.A.

Odpůrce: Angel Manuel Moreira Gómez

Předběžné otázky

1. Je pro účely zásady rovnocennosti mezi zaměstnanci na dobu určitou a zaměstnanci na dobu neurčitou třeba za „srovnatelné situace“ považovat ukončení pracovní smlouvy pro „objektivní okolnosti“ podle čl. 49 odst. 1 písm. c) ET a ukončení z „objektivních důvodů“ podle článku 52 ET, a představuje tudíž rozdílné odstupné v jednom a druhém případě nerovné zacházení mezi zaměstnanci na dobu určitou a zaměstnanci na dobu neurčitou, které zakazuje směrnice Rady 1999/70/ES⁽¹⁾ ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS?

2. Pokud tomu tak je, je třeba mít za to, že cíle sociální politiky, které odůvodňují zavedení smlouvy o výpomoci jako druhu smlouvy, rovněž podle ustanovení 4 bodu 1 výše uvedené rámcové dohody odůvodňují rozdíl v zacházení při poskytnutí méně výhodného odstupného při ukončení pracovního poměru, když zaměstnavatel svobodně zvolí, že taková smlouva o výpomoci bude uzavřena na dobu určitou?
3. Je pro účely zajištění užitečného účinku uvedené směrnice 1999/70/ES, pokud se má za to, že chybí řádné odůvodnění v souladu s ustanovením 4 bodem 1, třeba zaujmout výklad, že nerovné zacházení při poskytnutí odstupného z důvodu ukončení smlouvy mezi zaměstnanci na dobu určitou a zaměstnanci na dobu neurčitou ve výše uvedené španělské právní úpravě představuje jednu z diskriminací zakázaných článkem 21 Listiny, která je v rozporu se zásadami rovného zacházení a nediskriminace, jež patří mezi základní zásady unijního práva?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 175, s. 43.

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. listopadu 2016 Sun Pharmaceutical Industries Ltd, dříve Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 8. září 2016 ve věci T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, dříve Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd v. Evropská komise

(Věc C-586/16 P)

(2017/C 030/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, dříve Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd (zástupci: R. Vidal, A. Penny, Solicitors, B. Kennelly QC, Barrister)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu T-460/13 v rozsahu, v němž se v něm zamítá návrh na zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 19. června 2013 ve věci COMP/39226 – Lundbeck (citalopram), v němž bylo konstatováno porušení čl. 101 odst. 1 SFEU a článku 53 Dohody o EHP z hlediska cíle v rozsahu, v němž se týká navrhovatelek;
- zrušil čl. 1 odst. 4 rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká navrhovatelek;
- zrušil čl. 2 odst. 4 rozhodnutí v rozsahu, v němž ukládá navrhovatelkám pokutu, nebo případně snížil výši této pokuty;
a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení a jiných nákladů a výdajů, které navrhovatelky vynaložily v souvislosti s touto věcí, a přijal jakákoli jiná opatření, která považuje za vhodná.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Tribunál nesprávně uplatnil požadavky pro prokázání porušení čl. 101 odst. 1 „z hlediska cíle“, které vymezil Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ve věci Cartes Bancaires v. Komise C-67/13 P, ECLI: EU:C:2014:2204 (dále jen „rozsudek Cartes Bancaires“). Dohoda navrhovatelek se společností H. Lundbeck A/S (dále jen „společnost Lundbeck“), která nabyla účinnosti dne 16. června 2002 (dále jen „dohoda“), nebyla na základě vlastní povahy škodlivá pro hospodářskou soutěž. Jejím účelem bylo prima facie vyřešit spor o patent mezi navrhovatelkami a společností Lundbeck. K tomu, aby se zjistilo, že tato dohoda byla skutečně škodlivá pro hospodářskou soutěž, měla Komise povinnost posoudit její účinky.

2. Tribunál tím, že konstatoval, že v okamžiku nabytí účinnosti této dohody existovala mezi navrhovatelkami a společností Lundbeck relevantní „potenciální hospodářská soutěž“ zjevně zkreslil důkazy obsažené v soudním spise. Komise měla povinnost objektivně prokázat, že navrhovatelky měly skutečnou a konkrétní možnost vstoupit na trh ekonomicky životaschopným způsobem. Důkazy bylo prokázáno, že a) po dobu platnosti dohody neexistovala skutečná a konkrétní možnost vstoupit na trh jak z objektivního hlediska, tak i po stránce ekonomické životaschopnosti, a b) navrhovatelky v rámci jednání, která předcházela uzavření dohody, nebyly nijak motivovány k tomu, aby ve vztahu k jejich připravenosti vstoupit na trh uváděly pravdivé informace a klamaly společnost Lundbeck tak, aby souhlasila s tím, že jim bude dodávat svůj vlastní výrobek za zvýhodněných cen a uhradila jim určitou částku. To ve skutečnosti umožnilo okamžitý vstup navrhovatelek na trh, což by jinak zásadně nemohly učinit. Tribunál opomněl zohlednit zásadní rozdíl mezi navrhovatelkami a dalšími generickými výrobci, kteří uzavřeli dohody se společností, a totiž skutečnost, že navrhovatelky neměly žádnou skutečnou a konkrétní možnost získat po dobu trvání dohody registraci.
3. Každopádně navrhovatelkám neměla být uložena žádná pokuta. Po dobu trvání dohody pokyny Komise nepovažovaly takovou dohodu za protiprávní jednání „z hlediska cíle“. Šlo o nový případ, v němž společnost Lundbeck byla chráněna prima facie proti hospodářské soutěži prostřednictvím svých patentů a regulačních překážek, přičemž navrhovatelky ve skutečnosti zlepšily svou konkurenceschopnost ve vztahu ke společnosti Lundbeck na relevantním trhu tím, že získaly slevy na dodávky výrobku společnosti Lundbeck, který navrhovatelky mohly označovat jako svůj vlastní. Pokuta uložená navrhovatelkám nezohlednila novost tohoto protiprávního jednání a neodůvodněné průtahy Komise, neboť oznámení o zahájení šetření mohla Komise navrhovatelkám zcela bez problémů sdělit o více než pět dříve, než jak skutečně učinila.

**Kasační opravný prostředek podaný společností Generics (UK) Ltd dne 18. listopadu 2016 proti
rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 8. září 2016 ve věci T-469/13, Generics (UK)
v. Komise**

(Věc C-588/16 P)

(2017/C 030/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Generics (UK) Ltd (zástupci: I. Vandendorre, advocaat, T. Goetz, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek nebo přijal jakákoli jiná opatření, která považuje za vhodná.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. **První důvod kasačního opravného prostředku.** Tribunál neprokázal, že dohody o narovnání představují porušení „z hlediska cíle“ ve smyslu rozsudku Cartes Bancaires. Tribunál zejména neuvedl, proč jsou dohody o urovnání na základě vlastní povahy v nezbytném rozsahu škodlivé pro hospodářskou soutěž, aniž by bylo nutné posuzovat jejich skutečné a možné účinky. Tribunál místo toho vyjadřuje pochybnosti a nejistotu stran zásadních bodů analýzy dohod o urovnání.
2. **Druhý důvod kasačního opravného prostředku.** Důkazy, o které se opírají závěry Tribunálu, nespĺňují požadavky na přesnost, spolehlivost, soudržnost a ucelenost důkazů, které Soudní dvůr vymezil jakožto nezbytné pro splnění důkazního břemene při prokazování protiprávního jednání „z hlediska cíle“.
3. **Třetí důvod kasačního opravného prostředku.** Tribunál obrací důkazní břemeno tím, že společnosti Generics (UK) ukládá, aby na podporu zákonnosti dohod o urovnání prokázala, že v důsledku soudního řízení by zcela jistě vzniklo riziko a že společnost Generics (UK) by v tomto řízení zcela jistě neměla úspěch.

4. **Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku.** Tribunál v plném rozsahu nepřezkoumal zamítnutí uplatnění čl. 101 odst. 3 SFEU ze strany Komise.
5. **Pátý důvod kasačního opravného prostředku.** Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že uplatnil svou pravomoc soudního přezkumu nad rámec své pravomoci, když konstatoval nové porušení čl. 101 odst. 1 SFEU, které nebylo uvedeno v rozhodnutí, a svým zjištěním nahradil zjištění Komise.
6. **Šestý důvod kasačního opravného prostředku.** Tribunál nevymezil jasné, přesné a soudržné důkazy, o které by se opíralo konstatování, že se společnost Generics (UK) dopustila údajného protiprávního jednání úmyslně nebo z nedbalosti, jak je vyžadováno podle čl. 23 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1/2003⁽¹⁾ ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 1, s. 1.

Žaloba podaná dne 21. listopadu 2016 – Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-590/16)

(2017/C 030/29)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: Flavia Tomat a Aikaterini Kyratsou, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že ve smyslu článku 258 Smlouvy o fungování Evropské unie Řecká republika tím, že přijala a ponechala v platnosti právní předpisy, které dovolují zpřístupňování ropných produktů bez uhrazení spotřební daně v čerpacích stanicích patřících společnosti „Hellenic Duty Free Shops SA“ na hraničních přechodech Kipoi Evrosu, Kakavia a Evzonoí, jež se všechny nacházejí v oblastech hraničících se třetími zeměmi – konkrétně Tureckem, Albánií a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií – nesplnila povinnosti které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 1 směrnice 2008/118/ES⁽¹⁾;
- uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Podle odůvodněného stanoviska ze dne 1. září 2014, které Komise zaslala řeckým orgánům, Řecká republika tím, že schvalovala, že čerpací stanice provozované společností „Hellenic Duty Free Shops SA“ na hraničních přechodech v Kipoi na Evrosu, Kakavia a Evzonoí zpřístupňují ropné produkty, z nichž nebyla uhrazena spotřební daň, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice 2008/118 o obecné úpravě spotřebních daní, v rozsahu, v němž nemá za to, že zpřístupňování těchto produktů představuje skutečné propuštění ke spotřebě. Přímé načerpání pohonných hmot do vozidel na těchto čerpacích stanicích představuje propuštění ke spotřebě a podléhá spotřební dani.
2. Výjimky ze základního pravidla, podle kterého daňová povinnost vzniká v členském státě, v němž došlo k propuštění ke spotřebě, jsou výslovně upraveny unijními právními předpisy. Využití zjednodušených postupů pro vývoz do třetích zemí v případě zpřístupnění ropných produktů podléhajících spotřební dani je v rozporu se směrnicí 2008/118, neboť nespadá pod žádné z příslušných ustanovení této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009, L 9, s. 9.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. listopadu 2016 H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 8. září 2016 ve věci T-472/13, H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd v. Evropská komise

(Věc C-591/16 P)

(2017/C 030/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd (zástupci: R. Subiotto QC, Barrister, T. Kuhn, advokát)

Další účastníci řízení: Evropská komise, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- částečně nebo úplně zrušil rozsudek;
- zrušil rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká navrhovatelek, nebo podpůrně zrušil pokuty uložené navrhovatelkám tímto rozhodnutím, nebo podpůrně tyto pokuty podstatně snížil;
- nařídil Komisi náhradu nákladů řízení navrhovatelek v tomto řízení a v řízení před Tribunálem;
- vrátil věc Tribunálu, aby ji v souladu s rozsudkem Soudního dvora opětovně přezkoumal;
- přijal jakákoli jiná opatření, která považuje za vhodná.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod navrhovatelek vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, když potvrdil závěr Komise o tom, že cílem dohod je omezení hospodářské soutěže. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, když měl za to, že dohoda omezuje hospodářskou soutěž z hlediska cíle, i kdyby spadala pod rozsah patentů společnosti Lundbeck. Takovou dohodu nelze podle navrhovatelek považovat ze své vlastní povahy za škodlivou pro hospodářskou soutěž, neboť obsahuje omezení, jež jsou srovnatelná s omezeními, jež by nositel patentu mohl získat prostřednictvím rozhodnutí soudu, jímž se uplatňuje vymáhání jeho patentů. Z důvodu pouhé platby nelze dojít k závěru o změně povahy dohody, která je jinak v souladu s právem a nečiní žádné problémy, jako je dohoda uzavřená v rámci urovnání sporů o patenty, na dohodu představující omezení hospodářské soutěže z hlediska cíle. V důsledku toho neměl být učiněn závěr, že dohodu společnosti GUK UK, o níž Tribunál konstatoval, že spadá pod rozsah patentů společnosti Lundbeck, lze pokládat za omezení hospodářské soutěže z hlediska cíle. Stejný závěr platí i v případě ostatních pěti dohod, neboť Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že je kvalifikoval jako dohody, které překračují rozsah patentů společnosti Lundbeck.

Druhý důvod navrhovatelek vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, neboť neuplatnil správné právní kritéria při posuzování otázky, zda pět z šesti dohod obsahuje omezení, která překračují rozsah patentů společnosti Lundbeck. Tribunál měl posoudit, zda došlo k tzv. „shodě“ ve smyslu článku 101 SFEU mezi společnostmi Lundbeck a každým z generických podniků ohledně toho, že příslušná dohoda či dohody, s výjimkou dohody GUK UK, ukládaly omezení překračující rozsah patentů společnosti Lundbeck. Uplatnění tohoto kritéria vede k nevyhnutelnému právnímu závěru o tom, že uvedené dohody spadají do věcného rozsahu patentů společnosti Lundbeck.

Třetí důvod navrhovatelek vychází z toho, že i kdyby kvalifikace Tribunálu spočívající v tom, že pět z šesti dohod překračuje rozsah patentů společnosti Lundbeck, byla správná, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že konstatoval, že dohody překračující rozsah patentů představují omezení hospodářské soutěže z hlediska cíle. S ohledem na jejich hospodářské a právní souvislosti nebyly ze své vlastní podstaty škodlivé pro hospodářskou soutěž a nelze je přirovnávat k dohodám o rozdělení trhu, a Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že toto srovnání nepřezkoumal.

Čtvrtý žalobní důvod navrhovatelek vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, zjevně nesprávného posouzení důkazů a uvedl rozporuplné odůvodnění, když potvrdil závěr Komise o tom, že společnost Lundbeck a generické podniky byly skutečnými či potenciálními konkurenty během období platnosti dohod, aniž by bylo zohledněno, zda výrobky generických podniků porušovaly patenty společnosti Lundbeck. Zaprvé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nezohlednil existenci právních překážek, zejména patentů společnosti Lundbeck, které bránily vstupu generických podniků na trh, který by byl porušením ochrany výrobků citalopram. Zadruhé, závěr Tribunálu o tom, že společnost Lundbeck pochybovala o platnosti svých patentů je stížen nesprávným právním posouzením, zjevně nesprávným posouzením důkazů a rozporuplným odůvodněním. Zatřetí, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že měl za to, že důkazy z období po uzavření dohod, z nichž však řada pocházela z období před uplynutím platnosti dohod, nejsou rozhodující pro posouzení skutečnosti, zda generické podniky byly potenciálními konkurenty společnosti Lundbeck. Tyto dokumenty obsahují vědecké důkazy o tom, že generické podniky nebo jejich výrobci API porušily patenty společnosti Lundbeck či rozhodnutí vnitrostátních soudů o vydání předběžných opatření nebo jiná opatření na ochranu společnosti Lundbeck vůči výrobkům citalopram založených na API, které použily některé z generických podniků, a potvrzení Evropského patentového úřadu (EPÚ) o platnosti patentu společnosti Lundbeck týkajícího se krystalizace ve všech relevantních aspektech, jejichž sílu Komise zpochybňovala. Konečně se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při svém konstatování, které neodůvodnil, a sice že všechny generické podniky měly skutečnou a konkrétní možnost vstoupit na trh, aniž by řádně přezkoumal skutečnost, zda tak mohly učinit, aniž by porušily ochranu patentu citalopram.

Pátý důvod navrhovatelek vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že potvrdil pokuty, které Komise uložila společnosti Lundbeck. Zaprvé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nesprávně uplatnil kritérium zavinění. Zadruhé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že potvrdil závěr Komise, podle něhož si společnost Lundbeck nemohla neuvědomovat protisoutěžní povahu svého chování. Zatřetí, Tribunál porušil zásadu právní jistoty a zásadu zákazu retroaktivity tím, že potvrdil uložení více než symbolické pokuty.

Šestý důvod navrhovatelek, který je předkládán podpůrně, vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a dostatečně neodůvodnil konstatování, kterým potvrzuje výpočet pokuty uložené navrhovatelkám ze strany Komise. Hodnota tržeb, ze které vycházejí pokuty, zahrnuje tržby společnosti Lundbeck v určitých členských státech dohody o EHP, v nichž byl ve skutečnosti znemožněn generických podniků vstup na trh, neboť tyto podniky nezískaly registraci až do ukončení platnosti dohod, nebo v případě Rakouska z toho důvodu, že složený patent citalopram společnosti Lundbeck byl po významnou dobu platnosti dohod stále účinný. Kromě toho navrhovatelky tvrdí, že tento případ odůvodňuje uplatnění snížení sazby závažnosti protiprávního jednání, zejména proto, že tyto dohody nelze přirovnat ke kartelovým dohodám a jejich skutečný územní rozsah byl mnohem menší, než jak vyplývá z doslovného znění v dohodách.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 23. listopadu 2016 Viktorem Fedorovičem Janukovičem
proti rozsudku Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-346/
14, Janukovič v. Rada**

(Věc C-598/16 P)

(2017/C 030/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Viktor Fedorovič Janukovič (zástupce: T. Beazley QC)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise a Polská republika

Návrhová žádání

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydaný dne 15. září 2016 ve věci T-346/14 v rozsahu upřesněném v kasačním opravném prostředku, tedy body 2 a 4 výroku,
- vyhověl návrhovým žádáním předloženým navrhovatelem v řízení před Tribunálem v rozsahu upřesněném níže, a to:
  - zrušil rozhodnutí (SZBP) 2015/143 ze dne 29. ledna 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP⁽¹⁾ (dále jen „druhé pozměňující rozhodnutí“),

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/364 ze dne 5. března 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP ⁽²⁾, a
  - zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/357 ze dne 5. března 2015, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 ⁽³⁾,
- v rozsahu, v němž se uplatní na navrhovatele, a
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a o žalobě na neplatnost formulované v návrhu na úpravu žaloby.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. **První důvod** vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil tím, že měl za to, že kritérium pro určení osob stanovené v čl. 1 odst. 1 rozhodnutí Rady 2014/119/SZBP ve znění druhého pozměňujícího rozhodnutí je v souladu s cíli společné zahraniční a bezpečnostní politiky uvedenými v článku 21 SEU. Tribunál odmítl uznat, že pokud, tak jako v projednávaném případě, existují hodnověrné důkazy o tom, že dotyčná země nedosahuje homogenních a uspokojivých výsledků v oblasti dodržování základních zásad lidských práv nebo právního státu, musí být tvrzená zpronevěření veřejných prostředků přinejmenším předmětem stíhání nebo soudních řízení probíhajících v této zemi.
2. **Druhý důvod** vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil tím, že 1) odmítl konstatovat, že existují hodnověrné důkazy o absenci homogenních a uspokojivých výsledků v oblasti dodržování základních zásad lidských práv nebo právního státu na Ukrajině, a 2) považoval určité ukrajinské orgány, které poskytly důkazy, z nichž vycházela Rada Evropské unie, za „vysoké justiční orgány“. Tribunál se mimoto dopustil pochybení tím, že nijak neodůvodnil své postoje v bodech 1) a 2).
3. **Třetí důvod** vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil tím, že došel k závěru, že 1) zapsání jména navrhovatele na seznam na základě dopisu ukrajinských orgánů ze dne 10. října 2014 splňuje kritéria pro určení a že 2) se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o zapsání navrhovatele na seznam.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/143 ze dne 29. ledna 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2015, L 24, s. 16).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/364 ze dne 5. března 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2015, L 62, s. 25).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/357 ze dne 5. března 2015, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2015, L 62, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 23. listopadu 2016 Oleksandrem Viktorovičem
Janukovičem proti rozsudku Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 15. září 2016
ve věci T-348/14, Janukovič v. Rada**

(Věc C-599/16 P)

(2017/C 030/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Oleksandr Viktorovič Janukovič (zástupce: T. Beazley QC)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie a Evropská komise

Návrhová žádání

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydaný dne 15. září 2016 ve věci T-348/14 v rozsahu upřesněném v kasačním opravném prostředku, tedy body 2 a 4 výroku,

- vyhověl návrhovým žádáním předloženým navrhovatelem v řízení před Tribunálem v rozsahu upřesněném níže, a to:
  - zrušil rozhodnutí (SZBP) 2015/143 ze dne 29. ledna 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP ⁽¹⁾ (dále jen „druhé pozměňující rozhodnutí“),
  - zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/364 ze dne 5. března 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP ⁽²⁾, a
  - zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/357 ze dne 5. března 2015, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 ⁽³⁾,
- v rozsahu, v němž se uplatní na navrhovatele, a
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a o žalobě na neplatnost formulované v návrhu na úpravu žaloby.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. **První důvod** vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil tím, že měl za to, že kritérium pro určení osob stanovené v čl. 1 odst. 1 rozhodnutí Rady 2014/119/SZBP ve znění druhého pozměňujícího rozhodnutí je v souladu s cíli společné zahraniční a bezpečnostní politiky uvedenými v článku 21 SEU. Tribunál odmítl uznat, že pokud, tak jako v projednávaném případě, existují hodnověrné důkazy o tom, že dotyčná země nedosahuje homogenních a uspokojivých výsledků v oblasti dodržování základních zásad lidských práv nebo právního státu, musí být tvrzená zpronevěření veřejných prostředků přinejmenším předmětem stíhání nebo soudních řízení probíhajících v této zemi.
2. **Druhý důvod** vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil tím, že 1) odmítl konstatovat, že existují hodnověrné důkazy o absenci homogenních a uspokojivých výsledků v oblasti dodržování základních zásad lidských práv nebo právního státu na Ukrajině, a 2) považoval určité ukrajinské orgány, které poskytly důkazy, z nichž vycházela Rada Evropské unie, za „vysoké justiční orgány“. Tribunál se mimoto dopustil pochybení tím, že nijak neodůvodnil své postoje v bodech 1) a 2).
3. **Třetí důvod** vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil tím, že došel k závěru, že 1) zapsání jména navrhovatele na seznam na základě dopisu ukrajinských orgánů ze dne 30. prosince 2014 splňuje kritéria pro určení a že 2) se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o zapsání navrhovatele na seznam.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/143 ze dne 29. ledna 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2015, L 24, s. 16).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/364 ze dne 5. března 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2015, L 62, s. 25).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/357 ze dne 5. března 2015, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2015, L 62, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 National Iranian Tanker Company proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. září 2016 ve věci T-207/15, National Iranian Tanker Company v. Rada Evropské unie

(Věc C-600/16 P)

(2017/C 030/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): National Iranian Tanker Company (zástupci: T. de la Mare QC, M. Lester QC, J. Pobjoy, Barristers, R. Chandrasekera, S. Ashley, C. Murphy, Solicitors)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 14. září 2016 ve věci *National Iranian Tanker Company v. Rada Evropské unie* (věc T-207/15);
- rozhodl věc předloženou Tribunálu a zejména:
  - zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/236 ze dne 12. února 2015 ⁽¹⁾ a prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/230 ze dne 12. února 2015 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž se týkají navrhovatelky;
  - podpůrně prohlásil, že (a) čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 ⁽³⁾ (v pozměněném znění) a (b) čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 ⁽⁴⁾ (v pozměněném znění) se z důvodu své protiprávnosti nepoužijí v rozsahu, v němž se vztahují na navrhovatelku; a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka čtyři důvody.

1. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Tribunál měl nesprávně za to, že rozhodnutí Rady 2015/236 ze dne 12. února 2015 a prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/230 ze dne 12. února 2015 nejsou v rozporu se zásadami překážky věci pravomocně rozsouzené, právní jistoty, legitimního očekávání a věci, o níž bylo pravomocně rozhodnuto, či neporušují právo na účinnou právní ochranu podle článku 47 Listiny EU.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Tribunál měl nesprávně za to, že kritéria pro určení byla v případě navrhovatelky splněna.
3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Tribunál měl nesprávně za to, že zásah do základních práv navrhovatelky byl přiměřený.
4. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Tribunál neprávem zamítl podpůrný argument navrhovatelky, že široký výklad kritéria pro určení by jej učinil nepřiměřeným.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/236 ze dne 12. února 2015, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 39, s. 18).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/230 ze dne 12. února 2015, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 39, s. 3).

⁽³⁾ 2010/413/SZBP: Rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 společnostmi Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 8. září 2016 ve věci T-467/13, Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd v. Evropská komise

(Věc C-601/16 P)

(2017/C 030/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd (zástupci: C. Firth, S. Kon, C. Humpe, Solicitors)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu z dne 8. září 2016 ve věci T-467/13 nebo zrušil články 1, 2 a 3 rozhodnutí Komise C(2013) 3803 final ze dne 19. června 2013 ve věci AT.39226-Lundbeck v rozsahu, v němž se vztahují na Arrow; nebo
- podpůrně, aby zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 8. září 2016 ve věci T-467/13 a vrátil věc zpět Tribunálu; nebo
- ještě podpůrněji, aby zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 8. září 2016 ve věci T-467/13 v rozsahu, v němž tento rozsudek potvrdil pokutu, která byla Arrow uložena v souladu s článkem 2 rozhodnutí Komise C(2013) 3803 final za britskou a dánskou dohodu nebo snížil výši této pokuty; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených Arrow.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál nesprávně uplatnil test potencionální hospodářské soutěže:

1. První důvod: Tribunál přenesl důkazní břemeno na Arrow a zbavil Komisi její povinnosti zjistit existenci potencionální hospodářské soutěže.
2. Druhý důvod: Tribunál nesprávně vyvodil existenci potencionální hospodářské soutěže z řady předpokladů v rozporu se zásadou, že potencionální hospodářská soutěž vyžaduje existenci konkrétní a skutečné možnosti vstupu.
3. Třetí důvod: Tribunál připsal neoprávněnou důležitost záměru společnosti Lundbeck a nesprávně posoudil důkazní důležitost skutečností, které nastaly po podpisu dotčených dohod.
4. Čtvrtý důvod: Tribunál nezohlednil důležitost a dopad rozhodnutí anglického soudu „Paroxetine“.
5. Pátý důvod: Tribunál nesprávně vyvodil existenci potencionální hospodářské soutěže ze skutečnosti, že společnost Arrow učinila kroky k přípravě pro vstup na trh.
6. Šestý důvod: Tribunál nesprávně uplatnil domněnku prozatímní neplatnosti a neporušení patentů společnosti Lundbeck.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál nesprávně rozhodl, že cílem dohod o urovnání patentových sporů bylo omezení hospodářské soutěže:

1. První důvod: Tribunál pominul skutečnost, že cílem dohody, která je „pouze schopná“ omezit hospodářskou soutěž, není omezení.
2. Druhý důvod: Tribunál pochybil, když kvalifikoval tyto dohody v podstatě jako dohody o vyloučení z trhu.
3. Třetí důvod: Tribunál nesprávně dospěl k závěru, že Komise mohla zjistit protisoutěžní cíl dohod, aniž by zjišťovala situaci, která by byla nastolena v případě neexistence těchto dohod.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál pochybil, když přijal závěry Komise, že Arrow jednala úmyslně nebo z nedbalosti, když se dopustila tvrzeného protiprávního jednání, a neměla být uložena žádná pokuta.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-111/14, Unitec Bio v. Rada

(Věc C-602/16 P)

(2017/C 030/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: H. Marcos Fraile, zmocněnkyně, N. Tuominen, advokátka)

Další účastníci řízení: Unitec Bio SA, Evropská komise, European Biodiesel Board (EBB)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2016, oznámený Radě dne 16. září 2016 ve věci T-111/14, Unitec Bio SA v. Rada Evropské unie;
- zamítl žalobu podanou žalobkyní v prvním stupni domáhající se zrušení napadeného nařízení; a
  - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení vynaložených Radou v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

Podpůrně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- vrátil věc zpět Tribunálu k novému posouzení;
- stanovil, že o náhradě nákladů řízení v prvním stupni a v tomto řízení bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. **První důvod** vychází z toho, že Tribunál použil nesprávné právní kritérium, když posuzoval, zda měla Rada důkazy k tomu, aby rozhodla, že ceny vnitrostátních surovin uvedené v záznamech relevantních argentinských vývozců byly zkresleny v takové míře, jež odůvodňovala jejich nezohlednění a použití metodiky stanovené podle čl. 2 odst. 5 druhého pododstavce základního nařízení⁽¹⁾. Tribunál tím uložil orgánu příliš vysoké důkazní břemeno.
2. **Druhý důvod** vychází z toho, že konstatování Tribunálu, podle kterého důkazy předkládané orgány nebyly dostatečné k tomu, aby bylo prokázáno dostatečné zkreslení cen surovin v Argentíně v důsledku systému diferenciované vývozní daně, není řádně odůvodněno.
3. **Třetí důvod** vychází z toho, že výrok napadeného rozsudku, kterým se zrušují antidumpingová cla v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně, je nepřiměřený s ohledem na jediný důvod zrušení, kterým se zabýval Tribunál, a přiznává nepatřičné účinky konstatování protiprávnosti.
4. Rada prokáže, že napadený rozsudek je stížen několika právními vadami, jež zatěžují jeho platnost. Kromě toho Rada uvádí, že skutečnosti, z nichž vychází první žalobní důvod žalobkyně, jsou v dostatečně prokázány k tomu, aby Soudní dvůr mohl rozhodnout o tomto žalobním důvodu a žalobu zamítnout.
5. Rada proto zdvořile žádá, aby byl napadený rozsudek zrušen a návrh na zrušení napadeného nařízení podaný žalobkyní v prvním stupni zamítnut.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51) (základní nařízení).

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia a PT Wilmar Nabati Indonesia v. Rada

(Věc C-603/16 P)

(2017/C 030/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: H. Marcos Fraile, zmocněnec, N. Tuominen, advokát)

Další účastnice řízení: PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Evropská komise, European Biodiesel Board (EBB)

Návrhová žádání účastnice podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2016, doručený Radě dne 16. září 2016, ve věci T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia a PT Wilmar Nabati Indonesia v. Rada Evropské unie;
- zamítl žalobu na neplatnost napadeného nařízení podanou v prvním stupni; a
- uložil žalobkyním v prvním stupni náhradu nákladů řízení vynaložených Radou v prvním stupni řízení a v řízení o kasačním opravném prostředku.

Podpůrně:

- vrátil věc zpět Tribunálu k novému posouzení;
- rozhodl, že o nákladech vynaložených v prvním stupni řízení a v řízení o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. **Zaprvé**, Tribunál použil nesprávné právní kritérium při posouzení, zda Rada měla důkazy umožňující rozhodnout, že domácí ceny surovin obsažené v záznamech příslušných indonéských vývozců byly dostatečně zkresleny, aby odůvodňovaly, že k nim nebude přihlíženo a Rada použije metodu uvedenou v čl. 2 odst. 5 druhém pododstavci základního nařízení⁽¹⁾. Tribunál tím uložil orgánu příliš těžké důkazní břemeno.
2. **Zadruhé**, závěr Tribunálu, že důkazy předložené orgány nebyly dostatečné k tomu, aby ukázaly, že v důsledku systému diferencované vývozní daně („DET system“) došlo k citelnému zkreslení cen hlavních surovin v Indonésii, není řádně odůvodněn.
3. **Zatřetí**, výroková část napadeného rozsudku, která ruší antidumpingové clo v rozsahu, v němž se vztahují na žalobkyně, je nepřiměřená vzhledem k jedinému důvodu pro zrušení, který Tribunál připustil, a zjištění protiprávnosti má v důsledku toho neoprávněné účinky.
4. Rada prokáže, že napadený rozsudek je stížen několika nesprávnými právními posouzeními, která mají vliv na jeho platnost. Rada dále tvrdí, že skutečnosti, o něž se opírá šestý žalobní důvod uvedený žalobkyněmi, jsou dostatečně prokázány, takže Soudní dvůr může o tomto žalobním důvodu rozhodnout a žalobu zamítnout.
5. Rada tedy zdvořile žádá o zrušení napadeného rozsudku a zamítnutí žaloby na neplatnost napadeného nařízení, kterou podaly žalobkyně v prvním stupni.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51) („základní nařízení“).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 Radou Evropské unie proti rozsudku
Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-121/14, PT Pelita Agung
Agrindustri v. Rada**

(Věc C-604/16 P)

(2017/C 030/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: H. Marcos Fraile, zmocněnkyně, N. Tuominen, advokátka)

Další účastníci řízení: PT Pelita Agung Agrindustri, Evropská rada, European Biodiesel Board (EBB)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2016, oznámený Radě dne 16. září 2016 ve věci T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri v. Rada Evropské unie;
  - zamítl žalobu podanou žalobkyní v prvním stupni domáhající se zrušení napadeného nařízení; a
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení vynaložených Radou v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

Podpůrně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- vrátil věc zpět Tribunálu k novému posouzení;
- stanovil, že o náhradě nákladů řízení v prvním stupni a v tomto řízení bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. **První důvod** vychází z toho, že Tribunál použil nesprávné právní kritérium, když posuzoval, zda měla Rada důkazy k tomu, aby rozhodla, že ceny vnitrostátních surovin uvedené v záznamech relevantních indonéských vývozců byly zkresleny v takové míře, jež odůvodňovala jejich nezohlednění a použití metodiky stanovené podle čl. 2 odst. 5 druhého pododstavce základního nařízení⁽¹⁾. Tribunál tím uložil orgánu příliš vysoké důkazní břemeno.
2. **Druhý důvod** vychází z toho, že konstatování Tribunálu, podle kterého důkazy předkládané orgány nebyly dostatečné k tomu, aby bylo prokázáno dostatečné zkreslení cen surovin v Indonésii v důsledku systému diferenciované vývozní daně, není řádně odůvodněno.
3. **Třetí důvod** vychází z toho, že výrok napadeného rozsudku, kterým se zrušují antidumpingová cla v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně, je nepřiměřený s ohledem na jediný důvod zrušení, kterým se zabýval Tribunál, a přiznává nepatřičné účinky konstatování protiprávnosti.
4. Rada prokáže, že napadený rozsudek je stížen několika právními vadami, jež zatěžují jeho platnost. Kromě toho Rada uvádí, že skutečnosti, z nichž vychází druhý žalobní důvod žalobkyně, jsou v dostatečně prokázány k tomu, aby Soudní dvůr mohl rozhodnout o tomto žalobním důvodu a žalobu zamítnout.
5. Rada proto zdvořile žádá, aby byl napadený rozsudek zrušen a návrh na zrušení napadeného nařízení podaný žalobkyní v prvním stupni zamítnut.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51) (základní nařízení).

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-120/14, PT Ciliandra Perkasa v. Rada

(Věc C-605/16 P)

(2017/C 030/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: H. Marcos Fraile, zmocněnec, N. Tuominen, advokát)

Další účastníci řízení: PT Ciliandra Perkasa, Evropská komise, European Biodiesel Board (EBB)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2016, oznámený Radě dne 16. září 2016, ve věci T-120/14, PT Ciliandra Perkasa v. Rada Evropské unie;
- zamítl žalobu podanou v prvním stupni směřující ke zrušení napadeného nařízení; a
- uložil žalobkyni v prvním stupni náhradu nákladů řízení vynaložených Radou v řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

Podpůrně,

- vrátil věc Tribunálu k novému posouzení;
- o nákladech vynaložených v řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku rozhodl později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. **Zaprvé**, Tribunál uplatnil nesprávné právní kritérium při posuzování, zda Rada měla k dispozici důkazy umožňující rozhodnout, že tuzemské ceny surovin obsažené v účetních záznamech příslušných indonéských vývozců byly natolik zkresleny, že je důvodné je nezohlednit a použít metodu stanovenou v čl. 2 odst. 5) druhém pododstavci základního nařízení⁽¹⁾. Tribunál tímto uvalil na dotýčný orgán příliš velké důkazní břemeno.
2. **Zadruhé**, závěr Tribunálu, že důkazy předložené orgány nebyly dostačující k prokázání značného zkreslení cen hlavních surovin v Indonésii jakožto důsledku systému RVD, není náležitě odůvodněn.
3. **Zatřetí**, výrok napadeného rozsudku, který zrušuje antidumpingové clo v rozsahu, v němž se týká žalobkyně v prvním stupni, je ve vztahu k jedinému žalobnímu důvodu ke zrušení zkoumanému Tribunálem nepřiměřený a vyvolává nežádoucí účinky spojené se zjištěním protiprávnosti.
4. Rada doloží, že napadený rozsudek je stižen několika vadami spočívajícími v nesprávném právním posouzení, jimiž je dotčena jeho platnost. Dále Rada tvrdí, že skutečnosti, na kterých se zakládá třetí žalobní důvod, byly dostatečně prokázány, a Soudní dvůr tak může o tomto žalobním důvodu rozhodnout a žalobu zamítnout.
5. Rada proto navrhuje, aby napadený rozsudek byl zrušen a žaloba na neplatnost napadeného nařízení podaná v prvním stupni byla zamítnuta.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51) („základní nařízení“).

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-80/14, PT Musim Mas v. Rada

(Věc C-606/16 P)

(2017/C 030/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: H. Marcos Fraile, zmocněnec, N. Tuominen, advokát)

Další účastnice řízení: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Evropská komise a European Biodiesel Board (EBB)

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek ve věci T-80/14, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) v. Rada, vydaný Tribunálem dne 15. září 2016 a oznámený Radě dne 16. září 2016,
- zamítnul žalobu podanou v prvním stupni za účelem dosažení zrušení napadeného nařízení, a
- rozhodnul, že žalobkyně v prvním stupni ponese náklady vynaložené Radou v souvislosti s řízením v prvním stupni a s řízením o kasačním opravném prostředku.

Podpůrně:

- vrátil věc Tribunálu k novému posouzení,
- rozhodl, že o nákladech řízení v prvním stupni a řízení o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. **Zaprvé**, Tribunál použil nesprávné právní kritérium pro určení, zda Rada disponovala důkazy umožňujícími rozhodnout, že tuzemské ceny surovin uvedené v materiálech dotčených indonéských vývozců jsou dostatečně zkreslené k tomu, aby k nim Rada nepřihlížela, a použít metodu stanovenou v čl. 2 odst. 5 druhém pododstavci základního nařízení⁽¹⁾. Tribunál tak na uvedený orgán přenesl příliš velké důkazní břemeno.
2. **Zadruhé**, závěr Tribunálu, podle něhož důkazy předložené orgány nebyly dostatečné pro prokázání značného zkreslení cen hlavních surovin v Indonésii plynoucího ze systému rozdílné vývozní daně, není řádně odůvodněn.
3. **Zatřetí**, výrok napadeného rozsudku, jimiž se zrušují antidumpingová cla v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně v prvním stupni, je nepřiměřený k samotnému žalobnímu důvodu znějícímu na zrušení, který Tribunál zkoumal, a spojuje s konstatovanou protiprávností nepřipustné důsledky.
4. Rada prokáže, že napadený rozsudek je stížen několika nesprávnými právními posouzeními, která mají vliv na jeho platnost. Rada mimoto tvrdí, že skutečnosti uplatňované v druhé části druhého žalobního důvodu jsou dostatečně prokázány k tomu, aby Soudní dvůr mohl o tomto žalobním důvodu rozhodnout a žalobu zamítnout.
5. Rada tedy žádá o zrušení napadeného rozsudku a zamítnutí žaloby na neplatnost napadeného nařízení podané žalobkyní.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51, dále jen „základní nařízení“).

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věcech T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, Molinos Río de la Plata a další v. Rada

(Věc C-607/16 P)

(2017/C 030/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: H. Marcos Fraile, zmocněnkyně, N. Tuominen, advokátka)

Další účastníci řízení: Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio), Evropská komise, European Biodiesel Board (EBB)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2016, oznámený Radě dne 16. září 2016 ve věcech T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, Molinos Río de la Plata SA v. Rada Evropské unie;
- zamítl žaloby podané v prvním stupni domáhající se zrušení napadeného nařízení; a
- uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení vynaložených Radou v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

Podpůrně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- vrátil věc zpět Tribunálu k novému posouzení;
- stanovil, že o náhradě nákladů řízení v prvním stupni a v tomto řízení bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. **První důvod** vychází z toho, že Tribunál použil nesprávné právní kritérium, když posuzoval, zda měla Rada důkazy k tomu, aby rozhodla, že ceny vnitrostátních surovin uvedené v záznamech relevantních argentinských vývozců byly zkresleny v takové míře, jež odůvodňovala jejich nezohlednění a použití metodiky stanovené podle čl. 2 odst. 5 druhého pododstavce základního nařízení⁽¹⁾. Tribunál tím uložil orgánu příliš vysoké důkazní břemeno.
2. **Druhý důvod** vychází z toho, že konstatování Tribunálu, podle kterého důkazy předkládané orgány nebyly dostatečné k tomu, aby bylo prokázáno dostatečné zkreslení cen surovin v Argentíně v důsledku systému diferenciované vývozní daně, není řádně odůvodněno.
3. **Třetí důvod** vychází z toho, že výrok napadeného rozsudku, kterým se zrušují antidumpingová cla v rozsahu, v němž se týkají žalobkyň, je nepřiměřený s ohledem na jediný důvod zrušení, kterým se zabýval Tribunál, a přiznává nepatřičné účinky konstatování protiprávnosti.
4. Rada prokáže, že napadený rozsudek je stížen několika právními vadami, jež zatěžují jeho platnost. Kromě toho Rada uvádí, že skutečnosti, z nichž vychází první žalobní důvod žalobkyň, jsou v dostatečně prokázány k tomu, aby Soudní dvůr mohl rozhodnout o tomto žalobním důvodu a žalobu zamítnout.
5. Rada proto zdvořile žádá, aby byl napadený rozsudek zrušen a návrhy na zrušení napadeného nařízení podané žalobkyněmi v prvním stupni zamítnuty.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51) (základní nařízení).

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-117/14, Cargill v. Rada

(Věc C-608/16 P)

(2017/C 030/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupkyně: H. Marcos Fraile, zmocněnkyně, N. Tuominen, advokátka)

Další účastníci řízení: Cargill SACI, Evropská komise, European Biodiesel Board (EBB)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2016 ve věci T-117/14, Cargill SACI v. Rada Evropské unie doručený Radě dne 16. září 2016;
- zamítl žalobu podanou žalobkyní v prvním stupni na zrušení napadeného nařízení a
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení, které Rada vynaložila v prvním stupni, jakož i v řízení o kasačním opravném prostředku.

Podpůrně,

- vrátil věc Tribunálu k novému posouzení;
- rozhodl, že o nákladech řízení v obou stupních bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. **Zaprvé**, Tribunál při posuzování, zda Rada měla důkazy, na základě nichž mohla rozhodnout, že tuzemské ceny surovin uvedené v záznamech příslušných argentinských vývozců byly natolik zkreslené, že odůvodňovaly, aby zůstaly nezohledněny a aby byla použita metoda stanovená v čl. 2 odst. 5 druhém pododstavci základního nařízení⁽¹⁾, použil nesprávné právní kritérium.
2. **Zadruhé**, konstatování Tribunálu, že důkazy předložené orgány nebyly dostatečné k prokázání, že v Argentině existovalo značné zkreslení cen hlavních surovin, které bylo důsledkem systému DET, není řádně odůvodněno.
3. **Zatřetí**, výrok napadeného rozsudku, kterým byla zrušena antidumpingová cla v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně, je nepřiměřený vzhledem k jedinému důvodu pro zrušení, který byl Tribunálem konstatován, a zjištěné protiprávnosti tím přikládá nadměrný účinek.
4. Rada prokáže, že napadený rozsudek je zatížen několika právními vadami, které mají dopad na jeho platnost. Kromě toho Rada tvrdí, že skutečnosti, které tvoří základ prvního žalobního důvodu, jsou dostatečně prokázány, Soudní dvůr tedy může o tomto důvodu rozhodnout a žalobu zamítnout.
5. Rada proto navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen a aby byla žaloba podaná žalobkyní v prvním stupni na zrušení napadeného nařízení zamítnuta.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51) („základní nařízení“).

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2016 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-118/14, LDC Argentina v. Rada

(Věc C-609/16 P)

(2017/C 030/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: H. Marcos Fraile, zmocněnkyně, N. Tuominen, advokátka)

Další účastníci řízení: LDC Argentina SA, Evropská komise, European Biodiesel Board (EBB)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2016, oznámený Radě dne 16. září 2016 ve věci T-118/14, LDC Argentina SA v. Rada Evropské unie;
- zamítl žalobu podanou žalobkyní v prvním stupni domáhající se zrušení napadeného nařízení; a
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení vynaložených Radou v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

Podpůrně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- vrátil věc zpět Tribunálu k novému posouzení;
- stanovil, že o náhradě nákladů řízení v prvním stupni a v tomto řízení bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. **První důvod** vychází z toho, že Tribunál použil nesprávné právní kritérium, když posuzoval, zda měla Rada důkazy k tomu, aby rozhodla, že ceny vnitrostátních surovin uvedené v záznamech relevantních argentinských vývozců byly zkresleny v takové míře, jež odůvodňovala jejich nezohlednění a použití metodiky stanovené podle čl. 2 odst. 5 druhého pododstavce základního nařízení⁽¹⁾. Tribunál tím uložil orgánu příliš vysoké důkazní břemeno.
2. **Druhý důvod** vychází z toho, že konstatování Tribunálu, podle kterého důkazy předkládané orgány nebyly dostatečné k tomu, aby bylo prokázáno dostatečné zkreslení cen surovin v Argentíně v důsledku systému diferenciované vývozní daně, není rádě odůvodněno.
3. **Třetí důvod** vychází z toho, že výrok napadeného rozsudku, kterým se zrušují antidumpingová cla v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně, je nepřiměřený s ohledem na jediný důvod zrušení, kterým se zabýval Tribunál, a přiznává nepatřičné účinky konstatování protiprávnosti.
4. Rada prokáže, že napadený rozsudek je stížen několika právními vadami, jež zatěžují jeho platnost. Kromě toho Rada uvádí, že skutečnosti, z nichž vychází první žalobní důvod žalobkyně, jsou v dostatečně prokázány k tomu, aby Soudní dvůr mohl rozhodnout o tomto žalobním důvodu a žalobu zamítnout.
5. Rada proto zdvořile žádá, aby byl napadený rozsudek zrušen a návrh na zrušení napadeného nařízení podaný žalobkyní v prvním stupni zamítnut.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51) (základní nařízení).

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. listopadu 2016 společnostmi Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma LLC, dříve Zoetis Products LLC proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 8. září 2016 ve věci T-471/13, Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma v. Evropská komise

(Věc C-611/16 P)

(2017/C 030/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, dříve Zoetis Products LLC (zástupce: D. W. Hull, Solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zcela nebo částečně zrušil napadený rozsudek;
- zcela nebo částečně zrušil rozhodnutí;
- zrušil nebo významně snížil pokutu;
- podpůrně, aby vrátil věc zpět Tribunálu k rozhodnutí v souladu s rozsudkem Soudního dvora;
- uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení, jakož i řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky se dovolávají devíti důvodů kasačního opravného prostředku vycházejících z nesprávných právních posouzení, kterých se dopustil Tribunál.

- 1) Tribunál uplatnil nesprávné právní kritérium při posuzování toho, zda Alpharma byla potencionálním soutěžitelem v situaci, kdy její výrobky porušovaly patenty společnosti Lundbeck. Pro nedostatek důkazů prokazujících, že patenty společnosti Lundbeck byly slabé, je nutno považovat patenty za platné a vstoupení na trh s porušujícím výrobkem za nezákonné.
- 2) Přestože uznává, že Alpharma zjistila pouze krátce před urovnáním, že společnosti Lundbeck bude udělen patent a že její výrobky porušují patenty společnosti Lundbeck, Tribunál neposoudil, zda Komise prokázala, že vstup společnosti Alpharma na trh zůstal pouze ekonomicky využitelnou strategií ve světle těchto dodatečných překážek vstupu. Namísto toho se Tribunál spolehl na důkaz, který není citován v rozhodnutí, a nesprávně přesunul důkazní břemeno na navrhovatelky, aby vyvrátily tvrzení Komise, že Alpharma byla potencionálním soutěžitelem.
- 3) Tribunál uplatnil nesprávné právní kritérium při posuzování toho, zda dohoda o urovnání představovala omezení hospodářské soutěže „z hlediska účelu“, protože neposoudil, zda Komise prokázala, že bylo dostatečně pravděpodobné, že dohoda o urovnání bude mít negativní účinky, a neval v úvahu skutečnost, že Komise neměla žádnou předchozí zkušenost s tímto druhem urovnání v souvislosti s patenty.
- 4) Tribunál neposoudil, zda Komise prokázala svá tvrzení, že omezení v dohodě o urovnání překročilo rozsah patentů společnosti Lundbeck.
- 5) Tribunál uplatnil nesprávné právní kritérium při posuzování toho, zda trvání vyšetřovacích řízení Komise bylo nepřiměřené a porušilo práva navrhovatelek na obhajobu.
- 6) Tribunál se dopustil pochybení, když potvrdil rozhodnutí Komise poslat rozhodnutí společnosti Zoetis (nyní Alpharma LLC), a nikoliv Merck Generics Holding GmbH přesto, že Komise v rozhodnutí neposkytla žádný základ pro rozlišování mezi situacemi těchto dvou společností.

- 7) Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že rozhodl, že zákon byl dostatečně jasný v době dohody o urovnání a že se navrhovatelky mohly jednoznačně seznámit se svými právy a povinnostmi a postupovat podle toho.
- 8) Tribunál se dopustil pochybení, když potvrdil rozhodnutí i přesto, že Komise zjevně nevezala v úvahu závažnost tvrzeného porušení při stanovení pokuty, jak vyžaduje čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 ⁽¹⁾.
- 9) Tribunál uplatnil nesprávné právní kritérium při posouzení příslušného roku pro výpočet 10 % limitu na výši pokuty uložené A. L. Industrier.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 28. listopadu 2016 Merck KGaA proti rozsudku Tribunálu
(devátého senátu) vydanému dne 8. září 2016 ve věci T-470/13, Merck KGaA v. Evropská komise**

(Věc C-614/16 P)

(2017/C 030/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Merck KGaA (zástupci: B. Bär-Bouyssière, Rechtsanwalt, S. Smith, Solicitor, R. Kreisberger, Barrister, D. Mackersie, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Generics (UK) Ltd

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil bod 1 výroku rozsudku;
- zrušil čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 rozhodnutí a články 3 a 4 v rozsahu, v němž se týkají společnosti Merck;
- podpůrně zrušil nebo snížil pokutu uloženou společnosti Merck;
- zrušil bod 2 výroku rozsudku a uložil Komisi náhradu vlastních nákladů řízení a náhradu nákladů řízení vynaložených společností Merck v řízení v prvním stupni a v řízení o tomto kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. První důvod kasačního opravného prostředku navrhovatelky vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že konstatoval, že dohody o urovnání patentových sporů uzavřené mezi společnostmi Generics (UK) (dále jen „GUK“) a Lundbeck představují podle čl. 101 odst. 1 SFEU omezení z hlediska cíle:
  - i. V bodě 1 návrhového žádání navrhovatelka tvrdí, že Tribunál použil nesprávné právní standardy a přístup pro určení toho, zda lze dohody o urovnání patentových sporů považovat za omezení z hlediska cíle, zejména s ohledem na právní zásady potvrzené rozsudkem ve věci C-67/13 P, Cartes Bancaires.
  - ii. V bodě 2 návrhového žádání navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení tím, že nepřezkoumal, zda znění dohod o urovnání patentových sporů vykazuje dostatečný stupeň škodlivosti.
  - iii. V bodě 3 návrhového žádání navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení tím, když měl za to, že dohody o urovnání patentových sporů vykazují dostatečný stupeň škodlivosti z toho důvodu, že je lze považovat za rovnocenné dohodám o vyloučení z trhu.
  - iv. V bodě 4 návrhového žádání navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení tím, že měl za to, že dohody o urovnání patentových sporů vykazují dostatečný stupeň škodlivosti, neboť jejich účelem je předejít soudnímu řízení s nejistým výsledkem.

- v. V bodě 5 návrhového žádání navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení tím, že považoval platbu ve prospěch společnosti GUK na základě dohod o urovnání patentových sporů za jeden z hlavních důkazů omezení z hlediska cíle.
- vi. V bodě 6 návrhového žádání navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení tím, že se na podporu svého konstatování o omezení z hlediska cíle opíral o skutková posouzení jdoucí nad rámec znění dohod o urovnání patentových sporů.
- vii. V bodě 7 návrhového žádání navrhovatelka tvrdí, že Tribunál nesprávně konstatoval, že dohody o urovnání patentových sporů týkající se Dohody o EHP překračovaly dosah patentů Lundbeck.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku navrhovatelky vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že konstatoval, že v okamžiku uzavření dohod o urovnání patentových sporů byly společnosti GUK a Lundbeck potenciálními konkurenty:
- viii. V bodě 8 návrhového žádání navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení tím, že neposoudil skutečnost, zda společnost GUK mohla využít v dostatečně krátkém časovém horizontu osm možností přístupu na trh, kterými argumentovala Komise, jež by byly hospodářsky životaschopné nebo prakticky proveditelné.
- ix. V bodě 9 návrhového žádání navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení obrácením důkazního břemene, pokud jde o potenciální hospodářskou soutěž.
- x. V bodě 10 návrhového žádání navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení tím, že považoval skutečnost, kdy strany uzavřely dohody o urovnání patentových sporů, za relevantní pro posouzení potenciální hospodářské soutěže.
- xi. V bodě 11 návrhového žádání navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení tím, když neuznal, že v rámci posuzování „z hlediska cíle“ nebylo relevantní posouzení potenciální hospodářské soutěže.
3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku navrhovatelky vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že potvrdil pokutu, kterou Komise uložila navrhovatelce:
- xii. V bodě 12 návrhového žádání navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení tím, že měl za to, že Komise byla oprávněna uložit navrhovatelce pokutu, nebo případně jí uložit více než symbolickou pokutu.
-

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – Al-Ghabra v. Komise

(Věc T-248/13) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem — Nařízení (ES) č. 881/2002 — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů osoby zařazené na seznam vypracovaný orgánem Organizace spojených národů — Zařazení jména této osoby na seznam uvedený v příloze I nařízení (ES) č. 881/2002 — Žaloba na neplatnost — Přiměřená lhůta — Povinnost ověřit a odůvodnit opodstatněnost uváděných důvodů — Soudní přezkum“

(2017/C 030/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Mohammed Al-Ghabra (Londýn, Spojené království) (zástupci: E. Grieves, barrister, a J. Carey, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně M. Konstantinidis, T. Scharf a F. Erlbacher, poté M. Konstantinidis a F. Erlbacher, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: původně S. Behzadi-Spencer a V. Kaye, poté V. Kaye, poté S. Brandon, nakonec C. Crane, zmocněnci, ve spolupráci s T. Eickem, QC), Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix a E. Finnegan, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU směřující jednak ke zrušení nařízení Komise (ES) č. 14/2007, kterým se po sedmdesáté čtvrté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001 (Úř. věst. 2007, L 6, s. 6), v rozsahu, v němž se týká žalobce, a jednak ke zrušení rozhodnutí Komise ze dne 6. března 2013, Ares (2013) 188023, kterým bylo potvrzeno ponechání žalobcova jména na seznamu osob a subjektů, kterých se týkají ustanovení nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu (Úř. věst. 2002, L 139, s. 9; Zvl. vyd. 18/01, s. 294).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná v části, ve které zní na zrušení nařízení Komise (ES) č. 14/2007, kterým se po sedmdesáté čtvrté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, v rozsahu, v němž se týká Mohammeda Al-Ghabry.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá jako neopodstatněná.
- 3) Mohammed Al-Ghabra ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 4) Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 9, 11.1.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – European Dynamics Luxembourg a Evropaiki Dynamiki v. Komise

(Věc T-764/14) ⁽¹⁾

„Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení — Technická pomoc, rozvoj a zavedení systému celního tranzitu Sdružení národů jihovýchodní Asie (ASEAN) — Odmítnutí nabídky uchazeče — Zadávací řízení jinému uchazeči — Kritéria výběru — Kritéria zadávání — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení — Rovné zacházení — Transparentnost“

(2017/C 030/46)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: European Dynamics Luxembourg SA (Lucemburk, Lucembursko) a Evropaiki Dynamiki – Proigma Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupci: původně M. Sfyri a I. Ampazis, advokáti, poté M. Sfyri)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně S. Bartelt a A. Marcoulli, poté S. Bartelt a M. Konstantinidis, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 5. září 2014, kterým se odmítá nabídka předložená žalobkyněmi v rámci omezeného zadávacího řízení EuropeAid/135040/C/SER/MULTI týkajícího se rozvoje automatizovaného pilotního systému řízení celního tranzitu Sdružení národů jihovýchodní Asie (ASEAN Customs Transit System), a kterým se tato zakázka zadává jinému uchazeči.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnost European Dynamics Luxembourg SA a Evropaiki Dynamiki – Proigma Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26.1.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – Printeos a další v. Komise

(Věc T-95/15) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh standardních katalogových a speciálně potištěných obálek — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU — Koordinace prodejních cen a rozdělení zákazníků — Postup při narovnání — Pokuty — Základní částka — Mimořádná úprava — Horní hranice 10 % celkového obrátu — Článek 23 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 — Povinnost uvést odůvodnění — Rovné zacházení“

(2017/C 030/47)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Španělsko), Tompla Sobre Expres, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Švédsko), Tompla France SARL (Fleury-Mérogis, Francie), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Německo) (zástupci: H. Brokelmann a P. Martínez-Lage Sobredo, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández a C. Urraca Caviedes, zmocněnci)

Předmět

Návrh založený na článku 263 SFEU a směřující k částečnému zrušení rozhodnutí Komise C (2014) 9295 final ze dne 10. prosince 2014 v řízení podle článku [101 SFEU] a článku 53 Dohody o EHP (AT.39780 – Obálky), a podpůrně ke snížení pokuty uložené žalobkyním.

Výrok rozsudku

- 1) Článek 2 odst. 1 písm. e) rozhodnutí Komise C(2014) 9295 final ze dne 10. prosince 2014 v řízení podle článku [101 SFEU] a článku 53 Dohody o EHP (AT.39780 – Obálky) se zrušuje.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 127, 20.4.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2016 – PAL Bullermann v. EUIPO – Symaga (PAL)

(Věc T-397/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o zrušení — Obrazová ochranná známka Evropské unie PAL — Částečné zrušení — Skutečné užívání ochranné známky — Článek 15 odst. 1 písm. a) a čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 — Forma lišící se od zapsané ochranné známky — Pravidlo 22 odst. 3 a 4 nařízení (ES) č. 2868/95“

(2017/C 030/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: PAL Bullermann GmbH (Friesoythe Markhausen, Německo) (zástupce: J. Eberhardt, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Symaga, SA (Villarta de San Juan, Španělsko) (zástupce: A. Tarí Lázaro, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. května 2015 (věc R 1626/2014-1), týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi PAL-Bullermann a Symaga

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti PAL-Bullermann GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 302, 14.9.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – Guiral Broto v. EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol)(Věc T-548/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Café del Sol — Starší národní obrazová ochranná známka Café del Sol — Nepředložení důkazů v jednacím jazyce námitkového řízení — Články 75 a 76 nařízení (ES) č. 207/2009 — Pravidla 19 a 20 nařízení (ES) č. 2868/95 — Právo na obhajobu“

(2017/C 030/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ramón Guiral Broto (Marbella, Španělsko) (zástupce: J. L. de Castro Hermida, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: H. O'Neill, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. července 2015 (věc R 2755/2014-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi R. Guiralem Brotem a společností Gastro & Soul

Výrok

1. Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 16. července 2015 (věc R 2755/2014-5), týkající se námitkového řízení mezi Ramónem Guiralem Brotem a společností Gastro & Soul GmbH, se zrušuje.
2. Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
3. EUIPO a R. Guiral Broto ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 398, 30.11.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – Guiral Broto v. EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL)(Věc T-549/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie CAFE DEL SOL — Starší národní obrazová ochranná známka Café del Sol — Nepředložení důkazů v jednacím jazyce námitkového řízení — Články 75 a 76 nařízení (ES) č. 207/2009 — Pravidla 19 a 20 nařízení (ES) č. 2868/95 — Právo na obhajobu“

(2017/C 030/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ramón Guiral Broto (Marbella, Španělsko) (zástupce: J. L. de Castro Hermida, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: H. O'Neill, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. července 2015 (věc R 1888/2014-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi R. Guiralem Brotem a společností Gastro & Soul

Výrok

1. Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 16. července 2015 (věc R 1888/2014-5), týkající se námitkového řízení mezi Ramónem Guiralem Brotem a společností Gastro & Soul GmbH, se zrušuje.
2. Ve zbyvajících částech žaloba zamítá.
3. EUIPO a R. Guiral Broto ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 381, 16.11.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – Puro Italian Style v. EUIPO (smartline)

(Věc T-744/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie smartline — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 030/51)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Puro Italian Style SpA (Modena, Itálie) (zástupce: F. Terrano, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. října 2015 (věc R 2258/2014-1) týkajícímu se přihlášky obrazového označení smartline jako ochranné známky Evropské unie

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Puro Italian Style SpA ponесе vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 78, 29.2.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2016 – Scorpio Poland v. EUIPO – Eckes-Granini Group (YO!)

(Věc T-745/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie YO! — Starší národní slovní ochranná známka YO — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 030/52)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobce: Scorpio Poland, dříve FH Scorpio (Łódź, Polsko) (zástupce: R. Rumpel, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Schifko a E. Śliwińska, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Německo) (zástupce: W. Berlit, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. října 2015 (věc R 1546/2014-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Eckes-Granini Group a FH Scorpio.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Scorpio Poland se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 59, 15.2.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – Sovena Portugal – Consumer Goods v. EUIPO – Mueloliva (FONTOLIVA)

(Věc T-24/16) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Slovní ochranná známka FONTOLIVA — Starší národní slovní ochranná známka FUENOLIVA — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Platnost zápisu starší ochranné známky — Předložení nových skutečností a důkazů u Tribunálu — Skutečné užívání starší ochranné známky — Právní moc změnit rozhodnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b), čl. 42 odst. 2 a 3 a články 65 a 76 nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 030/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sovena Portugal – Consumer Goods, SA (Algés, Portugalsko) (zástupkyně: D. Martins Pereira, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Mueloliva, SL (Córdoba, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. listopadu 2015 (věc R 1813/2014-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Mueloliva a Sovena Portugal – Consumer Goods.

Výrok

1. Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 4. listopadu 2015 (věc R 1813/2014-2) se zrušuje.
2. Námitky podané společností Mueloliva, SL proti mezinárodnímu zápisu slovní ochranné známky FONTOLIVA s vyznačením Evropské unie, požadované společností Sovena Portugal – Consumer Goods, SA, se zamítají.
3. Žaloba se ve zbyvajících částech zamítá.
4. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Sovena Portugal – Consumer Goods v souvislosti s řízením u Tribunálu.

5. EUIPO i společnost Mueloliva ponесou každý polovinu nutných výdajů vynaložených společností Sovená Portugal – Consumer Goods v souvislosti s řízením u odvolacího senátu EUIPO.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 21.3.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – Apax Partners v. EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX)

(Věc T-58/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie APAX — Starší mezinárodní slovní ochranná známka APAX — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnosti výrobků nebo služeb — Článek 8 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 030/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Apax Partners LLP (Londýn, Spojené království) (zástupci: D. Rose, J. Warner a J. Curry, solicitors)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Folliard Monguiral a I. Moisescu, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Apax Partners Midmarket (Paříž, Francie) (zástupce: C. Moyou Joly, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. listopadu 2015 (věc R 1441/2014-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Apax Partners Midmarket a Apax Partners.

Výrok

1. Žaloba se zamítá

2. Společnost APAX Partners LLP nahradí náklady řízení včetně nezbytných nákladů vynaložených společností APAX Partners Midmarket pro účely řízení před odvolacím senátem Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 111, 29.3.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2016 – Grid applications v. EUIPO (APlan)

(Věc T-154/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie APlan — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 030/55)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Grid applications GmbH (Vídeň, Rakousko) (zástupce: M. Meyenburg, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: H. Kunz, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. února 2016 (věc R 1819/2015-4), týkajícímu se přihlášky slovního označení APlan jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Grid applications GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 6.6.2016.

Žaloba podaná dne 18. listopadu 2016 – Vorarlberger Landes- und Hypothekbank v. SRB**(Věc T-809/16)**

(2017/C 030/56)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Vorarlberger Landes- und Hypothekbank AG (Bregenz, Rakousko) (zástupce: G. Eisenberger, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Einheitlicher Abwicklungsausschuss (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Single Resolution Boards SRB/ES/SRF/2016/06 ze dne 15. dubna 2016 [„Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/06)“], jakož i rozhodnutí Single Resolution Boards SRB/ES/SRF/2016/13 ze dne 20. května 2016 [„Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)“], nebo je přinejmenším zrušil v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: zásadní porušení podstatných formálních záležitostí z důvodů nedostatečného (úplného) oznámení napadených rozhodnutí
2. Druhý žalobní důvod: zásadní porušení podstatných formálních záležitostí z důvodů nedostatečného odůvodnění napadených rozhodnutí

Žaloba podaná dne 18. listopadu 2016 – Di Bernardo v. Komise**(Věc T-811/16)**

(2017/C 030/57)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Danilo Di Bernardo (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

rozhodl, že

- rozhodnutí ze dne 10. srpna 2016, kterým výběrová komise ve výběrovém řízení EPSO/AST SC/03/15 vyloučila žalobce z uvedeného výběrového řízení, se zrušuje;
- Komisi se v každém případě ukládá náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z různých zjevně nesprávných posouzení, kterých se výběrová komise dopustila při hodnocení odborné praxe žalobce.
2. Druhý žalobní důvod, vznesený podpůrně, vychází z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí a je založen na tom, že žalobci nebyla sdělena kritéria výběru stanovená výběrovou komisí.

Žaloba podaná dne 21. listopadu 2016 – Abes v. Komise

(Věc T-813/16)

(2017/C 030/58)

Jednací jazyk: portugálština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Abes – companhia de assistência, bem-estar e serviços para seniores, Lda (São Pedro de Tomar, Portugalsko)
(zástupce: N. Mimoso Ruiz, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- na základě článku 263 SFEU a pro účely článku 264 SFEU určil, že žaloba na neplatnost byla podána v souladu s příslušnými předpisy a je přípustná;
- na základě článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí C(2016) 5054 ze dne 9. srpna 2016 v rozsahu závěru v něm vyjádřeného, že opatření popsané v podnětu nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU;
- na základě článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí C(2016) 5054 ze dne 9. srpna 2016 v rozsahu závěru v něm vyjádřeného, že i kdyby opatření popsané v podnětu představovalo státní podporu, je slučitelné s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení a nákladů vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nepodloženosti. Žalobkyně se domnívá, že rozhodnutí není dostatečně podloženo, neboť je v něm vyjádřen závěr, že i kdyby opatření popsané v podnětu představovalo podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, bylo by slučitelné s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, přičemž tento závěr není podložen.

2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení. Žalobkyně má za to, že rozhodnutí není v souvislosti s účinky opatření podpory na hospodářskou soutěž a na obchod mezi členskými státy dostatečně podloženo, jelikož důvody, které Komisi vedly k tvrzení, že účinky předmětného opatření podpory na obchod mezi členskými státy jsou ryze hypotetické či domnělé a že i kdyby nějaké účinky byly, byly by naprosto marginální, jsou nepodložené a *de facto* podporují šíření obdobných izolovaných opatření podpory, a to nejen v regionu Tomar, ale v celostátním měřítku, a to se všemi z toho plynoucími důsledky spočívajícími v odrazování vnitrostátních investic i investic z jiných členských států.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, spočívajícího podle žalobkyně v tom, že Komise i) neposoudila s nezbytnou péčí a objektivně, zda dotčená podpora nemohla ovlivnit obchod mezi členskými státy, ii) nezohlednila skutečnost, že neexistuje žádný práh či minimální procentuální podíl, při jehož nedosažení by bylo možné *a priori* mít za to, že obchod mezi členskými státy není ovlivněn, iii) nevězala v potaz, že poškození obchodu mezi členskými státy nezávisí na tom, zda poskytované služby mají místní či regionální povahu, ani na rozsahu dotčené činnosti, iv) nezdůraznila dostatečně, že když je prostřednictvím podpory poskytnuté ze strany státu posíleno postavení určitého podniku vzhledem k ostatním konkurenčním podnikům, je třeba mít za to, že na podniky, které soutěží s příjemcem podpory, se vztahují méně výhodné podmínky financování nových investic v daném státě.

Žaloba podaná dne 22. listopadu 2016 – Netflix International a Netflix v. Komise

(Věc T-818/16)

(2017/C 030/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Netflix International BV (Amsterdam, Nizozemsko) a Netflix, Inc. (Los Gatos, Kalifornie, Spojené státy americké (zástupci: C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik a S. van Velze, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 1. září 2016, kterým se prohlašuje znění sedmé novely německého zákona o opatřeních na podporu německé kinematografie za slučitelné s vnitřním trhem⁽¹⁾; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení směrnice o audiovizuálních mediálních službách⁽²⁾.
  - Komise se dopustila porušení čl. 13 odst. 1 směrnice o audiovizuálních mediálních službách, neboť rozhodla, že německé opatření je slučitelné s tímto článkem vykládaným ve světle navrhované novely zákona.
  - Komise se dopustila porušení čl. 2 odst. 1, čl. 2 odst. 2 a článku 3 uvedené směrnice, neboť rozhodla, že německé opatření nezasahuje do zásady země původu.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 110 SFEU.
  - Komise se dopustila porušení článku 110 SFEU tím, že měla za to, že německým opatřením nejsou diskriminováni poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, kteří jsou usazeni mimo Německo a nabízejí své služby německému publiku.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 56 SFEU.
  - Komise se dopustila porušení článku 56 SFEU, neboť neposoudila, zda německé opatření neporušuje volný pohyb služeb, byť tomu tak je.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení článku 49 SFEU.
  - Komise se dopustila porušení článku 49 SFEU, neboť neposoudila, zda německé opatření neporušuje svobodu usazování, byť tomu tak je.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení článku 107 SFEU.
  - Komise se dopustila porušení článku 107 SFEU, neboť měla za to, že německé opatření má podobu státní podpory, kterou lze ospravedlnit kulturními zájmy a je slučitelné s vnitřním trhem.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních požadavků.
  - Komise se dopustila porušení podstatných formálních požadavků, neboť nesplnila požadavky kladené na odůvodnění, jež jsou stanoveny v čl. 296 odst. 2 SFEU, a porušila právo na řádnou správu stanovené v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise (EU) 2016/2042 ze dne 1. září 2016 o režimu podpory SA.38418 — 2014/C (ex 2014/N), kterou Německo zamýšlí poskytnout na podporu filmové produkce a distribuce (oznámeno pod číslem C(2016) 5551) (Úř. věst. 2016, L 314, s. 63).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. 2010, L 95, s. 1).

Žaloba podaná dne 25. listopadu 2016 – Celio International v. Komise

(Věc T-832/16)

(2017/C 030/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Celio International SA (Brusel, Belgie) (zástupci: H. Gilliams a J. Bocken, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 11. ledna 2016 o režimu státní podpory obsahujícím výjimku pro nadměrný zisk SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), kterou poskytlo Belgické království⁽¹⁾;
- alternativně zrušil články 2 až 4 uvedeného rozhodnutí;
- v každém případě zrušil články 2 až 4 uvedeného rozhodnutí v rozsahu, v němž a) nařizují vymoci navrácení od subjektů, jiných než které získaly „výjimku pro nadměrný zisk“ podle definice v uvedeném rozhodnutí, a b) požaduje navrácení částky rovnající se daňovým úsporám příjemců podpory, aniž by Belgie měla možnost zohlednit skutečné zaokrouhlení vzhůru provedené jinou daňovou správou; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, překročení pravomoci a nedostatku odůvodnění v rozsahu, v němž rozhodnutí konstatuje existenci státní podpory.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 107 SFEU a povinnosti odůvodnění a ze zjevně nesprávného posouzení v rozsahu, v němž uvedené rozhodnutí kvalifikuje uvedený režim jako režim, který poskytuje selektivní výhodu.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 107 SFEU a povinnosti odůvodnění a ze zjevně nesprávného posouzení v rozsahu, v němž uvedené rozhodnutí konstatuje, že uvedený režim poskytuje zvýhodnění.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z podpůrného tvrzení o porušení článku 107 SFEU, porušení zásady legitimního očekávání a zásady proporcionality, zjevně nesprávného posouzení, překročení pravomoci a nedostatku odůvodnění v rozsahu, v němž uvedené rozhodnutí nařizuje Belgii vymoci navrácení podpory.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise (EU) 2016/1699 ze dne 11. ledna 2016 o režimu státní podpory v podobě zdanění nadměrného zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) provedeném Belgií (oznámeno pod číslem C(2015) 9837) (Úř. věst. 2016, L 260, s. 61).

Žaloba podaná dne 28. listopadu 2016 – Louvers Belgium v. Komise

(Věc T-835/16)

(2017/C 030/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Louvers Belgium Company (Zaventem, Belgie) (zástupkyně: V. Lejeune, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 19. září 2016 o odmítnutí nabídky žalobkyně a zadání zakázky č. OIB.02/PO/2016/012/703 skupině RIDEAUPRESS ITLINE;
- vyhověl návrhu žalobkyně na náhradu škodu; v důsledku toho uložil Evropské komisi, aby žalobkyni zaplatila hlavní částku ve výši 387 500 eur jakožto náhradu škody vzniklé v důsledku ztráty zakázky, navýšenou o úroky z prodlení a zákonné úroky vypočtené podle zákonné sazby za období až do okamžiku úhrady v plné výši;
- uložil Evropské komisi náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, práv žalobkyně na řádnou správu a zásady transparentnosti, ke kterému došlo tím, že Komise žalobkyni i přes její opakované a naléhavé žádosti nesdělila technická specifika výrobků úspěšného uchazeče, ani výsledky analýzy nabídek a vzorků, které jí předložila.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásad transparentnosti a rovného zacházení s uchazeči v okamžiku vypracování zadávací dokumentace i v okamžiku hodnocení nabídek uchazečů ze strany Komise. Žalobkyně žalované konkrétně vytýká, že:
  - zaprvé při vypracování zadávací dokumentace převzala technické vlastnosti i fotografie výrobků nabízených uchazečem v předchozím zadávacím řízení, jehož předmět byl podobný a které neodůvodněně zrušila, což vedlo ke vzniku nedůvodných překážek otevření trhu konkurenci;
  - zadruhé porušila základní pravidlo rovnosti mezi uchazeči tím, že stanovila velmi restriktivní a z technického hlediska neodůvodněně technické požadavky, které měly zjevně odpovídat výrobkům určitého hospodářského subjektu;

- zatřetí objektivním a nezávislým způsobem nevyhodnotila nabídku, kterou žalobkyně předložila v rámci sporného zadávacího řízení, a neodůvodněně ji odmítla, jelikož výrobky žalobkyně plně odpovídaly minimálním požadavkům na technické vlastnosti výrobků uvedených v zadávací dokumentaci a odpovídaly tak stanoveným požadavkům.

V rámci druhého žalobního důvodu se žalobkyně v této souvislosti domnívá, že nabídka, kterou předložila, po technické stránce odpovídala stanoveným požadavkům, a byla tedy v pořádku. Evropská komise ji měla vyhodnotit z finančního hlediska a poté by musela zakázku žalobkyni zadat, jelikož její cenová nabídka byla nejnižší.

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – Polská republika v. Komise

(Věc T-836/16)

(2017/C 030/62)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil neplatnost rozhodnutí Komise ze dne 19. září 2016 o státní podpoře SA.44351 (2016/C) (ex 2016/EO) – Polsko – Polská daň pro maloobchodní odvětví, oznámeného pod číslem C(2016) 5596, a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávné kvalifikace polské daně pro maloobchodní odvětví jako státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU provedením zjevně nesprávného posouzení podmínky selektivity
  - Polská daň pro maloobchodní odvětví nemůže být na první pohled považována za selektivní, protože v její struktuře neexistují žádné odchylky od referenčního systému typického pro tuto daň; progresivní sazby daně představují neoddělitelnou součást referenčního systému pro tuto daň
  - I kdyby se vycházelo z toho, že obě progresivní sazby daně nejsou součástí referenčního systému relevantního pro polskou daň pro maloobchodní odvětví, muselo by se uznat, že přinejmenším nejčastěji používaná sazba daně je součástí referenčního systému; navíc nepředstavují progresivní sazby daně každopádně výjimkou ve prospěch určitých podniků, protože se s ohledem na hlavní cíl této daně nacházely v podobné skutkové a právní situaci jako ostatní podniky.
  - Progresivní sazby daně, jakož i prahová hodnota daňového základu pro polskou daň pro maloobchodní odvětví jsou v každém případě slučitelné se zásadou proporcionality.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 13. odst. 1 nařízení Rady (EU) č. 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie a z porušení zásady proporcionality tím, že se uložilo okamžité ukončení používání progresivních sazeb polské maloobchodní daně
  - Nebylo nutné nařídit toto ukončení, protože existovaly vážné pochybnosti o selektivitě polského systému daně pro maloobchodní odvětví.

— Nebylo nutné nařídit toto ukončení, protože Komise dostatečně neprokázala negativní účinky používání polské daně pro maloobchodní odvětví.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z chybějícího a nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí

— Napadené rozhodnutí není přiměřeně a dostatečně odůvodněné v rozsahu, v němž se v něm hodnotí podmínka selektivity polské daně pro maloobchodní odvětví.

— Napadené rozhodnutí není přiměřeně a dostatečně odůvodněné v rozsahu, v němž se v něm nařizuje okamžité ukončení používání progresivních sazeb daně pro polskou daň pro maloobchodní odvětví.

Žaloba podaná dne 24. listopadu 2016 – Alex v. Komise

(Věc T-841/16)

(2017/C 030/63)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alex SCI (Bayonne, Francie) (zástupce: J. Fouchet, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 21. září 2016;
- rozhodl, že podpory, které EFRR, francouzský stát, Regionální rada v Aquitaine a Generální rada departementu Pyrénées Atlantiques poskytly CABAB jsou protiprávní a neslučitelné se společným trhem;

v důsledku toho

- uložil francouzskému státu, Regionální radě v Aquitaine a Generální radě departementu Pyrénées Atlantiques, jakožto decentralizovaným státním entitám, a Evropskému fondu pro regionální rozvoj (EFRR) povinnost vrátit protiprávně vyplacené podpory spolu se zákonnými úroky ode dne poskytnutí podpory;
- uložil Evropské komisi náhradu veškerých nákladů řízení, včetně nákladů na právní zastoupení ve výši 5 000 eur.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z vnitřní protiprávnosti rozhodnutí Evropské komise.
  2. Druhý žalobní důvod vychází z neoznámení finančních prostředků vyčleněných pro projekt „Technocité“, které EFRR, Francouzská republika, Regionální rada v Aquitaine a Generální rada departementu Pyrénées Atlantiques poskytli Sdružení obcí Côte-Basque-Adour (CABAB).
  3. Třetí žalobní důvod vychází z neslučitelnosti financování s vnitřním trhem.
  4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z nesplnění podmínek pro přidělení finančních prostředků.
-

Žaloba podaná dne 7. prosince 2016 – Fertisac v. ECHA**(Věc T-855/16)**

(2017/C 030/64)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení*Žalobkyně:* Fertisac, S.L. (Atarfe, Španělsko) (zástupce: J. Gómez Rodríguez, advokát)*Žalovaná:* Evropská agentura pro chemické látky**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ECHA č. SME (2016) 5150 ze dne 15. listopadu 2016, kterým se určuje, že FERTISAC S.L. nesplnila podmínky pro nárok na snížení poplatků zavedené ve prospěch středních podniků, a ukládá se jí povinnost zaplatit správní poplatek;
- zrušil fakturu ECHA č. 10060160 ze dne 15. listopadu 2016 na částku odpovídající rozdílu mezi poplatkem zaplaceným společností FERTISAC S.L. a poplatkem, která je povinen zaplatit velký podnik, vydanou na základě rozhodnutí ECHA č. SME (2016) 5150;
- zrušil fakturu ECHA č. 10060161 ze dne 15. listopadu 2016, kterou se stanoví správní poplatek v souladu s rozhodnutím ECHA č. SME (2016) 5150;
- uložil Evropské agentuře pro chemické látky (ECHA) náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávné kvalifikace společnosti FERTISAC S.L. jako velkého podniku.
  - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že čl. 2 odst. 1 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. 2003, L 124, s. 36) stanoví, že kategorie mikropodniků, malých a středních podniků (MSP) tvoří podniky, které zaměstnávají méně než 250 osob a mají roční obrat nejvýše 50 milionů eur nebo roční bilanční sumu nejvýše 43 milionů eur.

Prahové hodnoty pro kvalifikaci podniku jako MSP jsou dvě. Nستاčí překročit pouze jednu z těchto prahových hodnot (jak vyplývá z rozhodnutí ECHA, jelikož to uvádí pouze jedno z nich: roční obrat), a pominout jednoznačně první požadavek, to znamená počet osob, který je jasně odlišen spojkou „a“. Společnost FERTISAC S.L. nikdy nepřekročila hranici 250 zaměstnanců.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu doporučení 2003/361 žalovanou.
  - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že pro určení její velikosti je třeba zohlednit pouze údaje žalobkyně a s ní spojených podniků. Žalobkyně není součástí skupiny podniků. Uživatelská příručka k definici MSP, zveřejněná Evropskou komisí, tento výklad potvrzuje. Kromě toho nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. 2006, L 396, s. 1), v článku 3, stejně jako nařízení Komise (ES) č. 340/2008 ze dne 16. dubna 2008 o poplatcích a platbách Evropské agentury pro chemické látky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 (REACH) (Úř. věst. 2008, L 107, s. 6), v bodě 9 svého odůvodnění a v článku 2, odkazují pro účely definice MSP na doporučení 2003/361.

Žaloba podaná dne 7. prosince 2016 – Fútbol Club Barcelona v. Komise**(Věc T-865/16)**

(2017/C 030/65)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Španělsko) (zástupci: J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset a A. Selles Marco, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 4. července 2016 o státní podpoře SA.29769 (2013) (ex 2013/NN) poskytnuté Španělskem určitým fotbalovým klubům;
- podpůrně, aby zrušil články 4 a 5 uvedeného rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že napadené rozhodnutí porušuje článek 49 SFEU, ve spojení s články 107 a 108 SFEU, jakož i článek 16 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), neboť veškeré odůvodnění napadeného rozhodnutí se zakládá na vnitrostátní právní úpravě omezující svobodu usazování.
2. Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU, neboť i) neanalyzovalo odpočty uplatnitelné v závislosti na daňové sazbě a subjektu; ii) není nestranné a hledá polehčující a přítěžující okolnosti; a v důsledku toho iii) činí protiprávní závěr, že existuje výhoda ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
3. Třetí žalobní důvod vychází z tvrzení, že napadené rozhodnutí porušuje i) zásadu ochrany legitimního očekávání, když nařizuje navrácení údajné podpory, s ohledem na to, že ve světle jednání španělských správních orgánů a dobu trvání řízení se FC Barcelona může legitimně spoléhat na legalitu daňového režimu, kterému podléhal; a ii) základního požadavku právní jistoty.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z tvrzení, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU, neboť nezohledňuje, že podpora byla odůvodněna vnitřní logikou daňového režimu.
5. Pátý žalobní důvod vychází z tvrzení, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 108 odst. 1 SFEU a články 21 a 23 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, s. 9), neboť nařizuje navrácení stávající podpory a nedodržuje postup pro tento druh podpor.

Žaloba podaná dne 11. prosince 2016 – QI a další v. Komise a ECB**(Věc T-868/16)**

(2017/C 030/66)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobci: QI (Atény, Řecko) a 15 dalších žalobců (zástupci: S. Pappas a I. Ioannidis, advokáti)

Žalované: Evropská komise, Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- uložil Evropské unii a Evropskému systému centrálních bank (ESCB), aby uhradily částky popsané v žalobě, jež odpovídají škodě, která byla žalobcům způsobena jejich protiprávní účastí na restrukturalizaci dluhu řecké vlády v důsledku aktivace dodatečných doložek o společném postupu věřitelů;
- podpůrně uložil Evropské unii a/nebo Evropské centrální bance, aby žalobcům nahradily škody, která jim byla způsobena protiprávním vyloučením věřitelů řeckého veřejného sektoru z restrukturalizace dluhu řecké vlády, a to ve výši popsané v žalobě;
- každopádně uložil ECB, aby žalobcům nahradila škody popsané v žalobě pro každého žalobce, jež vyplývají z protiprávního vyloučení ESCB z restrukturalizace dluhu řecké vlády;
- uložil ECB anebo Unii náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že činnosti Unie anebo ECB a ESCB byly prováděny ultra vires a v rozporu s články 120 až 126, článkem 127 a čl. 352 odst. 1 SFEU.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že činnosti ECB a ESCB, zejména pokud jde o vyloučení ESCB z restrukturalizace, porušují článek 123 SFEU.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že činnosti Unie anebo ECB a ESCB porušují vlastnické právo žalobců, které je chráněno článkem 17 Listiny základních práv.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že činnosti Unie anebo ECB a ESCB porušují volný pohyb kapitálu chráněný článkem 63 SFEU.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že činnosti Unie anebo ECB a ESCB porušují právo na rovné zacházení žalobkyň, které je chráněno článkem 20 Listiny základních práv.

Žaloba podaná dne 9. prosince 2016 – repowermap v. EUIPO – Repower (REPOWER)**(Věc T-872/16)**

(2017/C 030/67)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: repowermap.org (Bern, Švýcarsko) (zástupce: P. González Bueno Catalán de Ocón, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Repower AG (Brusio, Švýcarsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie týkající se slovní ochranné známky „REPOWER“ – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 020 351

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Druhé rozhodnutí (po zrušení) pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. září 2016 ve věci R 2311/2014-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- změnil napadené rozhodnutí tak, že napadenou ochrannou známku prohlásí za neplatnou pro všechny služby a výrobky, které nebyly zrušeny napadeným rozhodnutím, s výjimkou dopravy, balení a skladování zboží (třída 39), organizace cest (třída 39) a hasicích přístrojů (třída 9).
- uložil EUIPO a Repower AG náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009;
  - Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009,
  - Porušení článku 75 nařízení č. 207/2009 ve spojení s článkem 296 SFEU.
-

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS